

Kvasické noviny

2 2025

SLOVO STAROSTY

Milí spoluobčané,

Léto se rychle blíží a s ním i tolik očekávané prázdniny. Děti už odpočítávají poslední týdny školního roku a těší se na volné dny plné her, výletů a zážitků. Také mnozí dospělí plánují dovolenou, ať už v zahraničí, u vody, na chalupě nebo jen tak doma v klidu. Léto je pro většinu z nás obdobím, kdy máme šanci na chvíli zpomalit a nabrat nové síly.

Ani v Kvasicích však život v létě nezastaví. Naopak, právě v tomto období probíhá řada důležitých prací a investic. Jednou z těch nejvýznamnějších je oprava střechy základní školy, která odstartovala v červnu. Práce budou pokračovat i během letních prázdnin a září. Oprava je nezbytná, protože střecha byla po loňských zářijových vichřicích a bouřkách v dezolátním stavu. Důležitou investiční akcí, je také kompletní rekonstrukce ulice Hráza, která již začala v jarních měsících. Hlavní část však započne v září.

Vedle investic se ale těšíme také na kulturní a společenské akce, které k létu v Kvasicích neodmyslitelně patří. Největší z nich bude tradiční Kvasická pouť, která se letos uskuteční v sobotu 16. a v neděli 17. srpna. Akce má v obci dlouhou tradici a každoročně přiláká stovky návštěvníků. Těšit se můžete na bohatý program, kolotoče, stánky, hudební vystoupení, zábavu pro děti i dospělé a samozřejmě dobré jídlo a pití.

Kvasická pouť je příležitostí setkat se s přáteli, rodinou a známými a užít si společné chvíle. Věřím, že se akce vydaří, a že nám počasí bude přát. Hned v týdnu po pouti bude následovat oblíbené letní kino na loděnici a 13. září se můžeme opět potkat na Gulášfestu.

Přeji vám krásné léto, pevné zdraví a ať si nadcházející prázdniny užijete podle svých představ, ať už aktivně nebo v klidu a pohodě.

Dušan Odehnal

Ples Obce Kvasice byl jednou z největších společenských událostí 1. poloviny roku 2025. Více na straně 24.

NA HŘBITOVĚ JE K DISPOZICI 20 NOVÝCH URNOVÝCH HROBŮ

Na místním hřbitově v Kvasicích se v květnu úspěšně dokončila již šestá etapa výstavby urnových hrobových míst. Nově vzniklo 20 míst, z nichž každé pojme až šest uren. O urnová místa je mezi občany dlouhodobě velký zájem, a proto obec pokračuje ve vytváření dalších kapacit postupně v jednotlivých etapách.

„Občané, kteří mají zájem o rezervaci nového urnového místa, se mohou obracet na obecní úřad, konkrétně na paní Evu Tomašíkovou, na telefonním čísle 573 333 918. Zde získají potřebné informace ohledně ceny a podmínek pronájmu. Věříme, že nové urnové hroby přispěly k moder-

nizaci a důstojnosti prostředí místa posledního odpočinku,” řekl starosta Dušan Odehnal.

Součástí prací na hřbitově byly nejen samotné prefabrikované urnové schránky, ale také úprava chodníčku, včetně pokládky, sanace podloží a doplnění obrubníků. Celkové náklady na šestou etapu dosáhly částky 187 356 Kč včetně DPH.

Zvýšený zájem o urnové hroby souvisí také s tím, že v posledních letech většina pohřbů probíhá formou kremace. Trend je patrný nejen v Kvasicích, ale i ve většině obcí a měst napříč republikou.

text: Jana Hlavinková

ZAČALA OPRAVA CELÉ STŘECHY NA ZÁKLADNÍ ŠKOLE

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Od června do září letošního roku proběhne rozsáhlá oprava střechy základní školy. Oprava je nezbytná kvůli havarijnímu stavu střešního pláště, který hodně poškodily silné bouřky a přivalové deště v září loňského roku.

V září se nad Moravou prohněla tlaková níže Boris. Celková povětrnostní situace ve dnech 13. a 14. 9. 2024 nebyla příznivá. Vydatné srážky a nárazový vítr dosahoval v Kvasicích extrémních hodnot, včetně hodnoty víchřice (více než 75 km za hodinu).

Bohužel i střecha školy utrpěla výrazné škody a po loňském září voda přes střechu teče na šedesáti místech.

Obec musela reagovat rychle

„V nejhorším období museli v půdním prostoru a na střeše operovat hasiči a povodňová komise. Střecha musela být na mnoha místech provizorně přibita hřebíky. V některých částech půdy musela být provizorně roztažena i folie

a k dalším jednotlivým průsakům jsme museli umístit kýble, aby zachytávaly dešťovou vodu. Poškození zasáhlo střešní krytinu, dřevěné konstrukce a i izolační vrstvy, u kterých došlo k promáčení. I přes veškerou snahu zateklo do mnoha místností, včetně kuchyně, tělocvičny i sborovny“ popsal stav střechy starosta Dušan Odehnal.

Obec musela během pár týdnů zpracovat dokumentaci ke škodám, aby mohla požádat o dotaci z programu Ministerstva pro místní rozvoj ČR – Obnova obecního a krajského majetku po živelních pohromách v roce 2024 – dotační titul číslo 2.

Dotaci se podařilo získat napoprvé

Oprava bude zahrnovat kompletní odstranění stávající plechové krytiny, asfaltové lepenky a dřevěného prkenného záklopu. Z konstrukce budou demontovány i původní světlíky. Následně bude instalována nová střešní skladba, falcovaná hliníková krytina, nové bednění, pojistná hydroizolace a střešní rohože včetně drenážních vrstev. Dřevěné prvky konstrukce budou opatřeny ochranným nátěrem proti biologickým škůdcům.

Součástí prací je i výměna tepelné izolace, doplnění geotextilie a montáž nových světlíků. Upraven bude rovněž bleskosvod a další klem-pířské prvky.

„Považuji za velký úspěch, že se nám podařilo získat dotaci již pro rok 2025. Oprava střechy je velmi finančně nákladná a nutná a technický stav budovy se nebude zhoršovat. Výkyvy počasí, jako prudké deště a vítr, jsou v posledních letech čím dál častější a stará střecha by takový nápor nevydržela,“ sdělil starosta.

Celková cena díla je 16 136 173,27 Kč včetně DPH. Dotace z Ministerstva pro místní rozvoj ČR činí 70 % částky. Dotace významně pomůže k realizaci celého projektu.

PUMPTRACK PROŠEL OPRAVOU PO LOŇSKÝCH ZÁPLAVÁCH

Na začátku června začala plánovaná obnova hliněného pumptracku, který se nachází v blízkosti sportovního hřiště. Oprava je nutná zejména v důsledku záplav, které místo zasáhly v září loňského roku. Voda tehdy

zaplavila velkou část areálu a výrazně poškodila povrch dráhy.

„Kvůli silnému znehodnocení povrchu a podloží jsme museli poplatit kompletní obnovu pumptracku,“ uvedl starosta Dušan Odehnal.

Dalším důvodem obnovy je i samotné stáří pumptracku a jeho opotřebenost. Specializovaná firma Local Trail, s. r. o., z Prahy na místě provedla rozsáhlé zemní práce. Povrch přebagrovala a terén nově upravila. Součástí oprav bylo položení nových vrstev a opětovné pokrytí celého pumptracku vápencovým štěrkem, který je odolný a zajišťuje dlouhou životnost tratě.

V rámci pumptracku vzniknou i nové větší skoky tak, aby obec vyhověla přání místních jezdců.

Zhotovitel má na provedení prací vyhrazen zhruba dva týdny, přičemž finální harmonogram závisí na počasí.

Obec v rámci smlouvy se zhotovitelem získala i tříletou záruku na provedené práce. Díky opravě může být sportovní areál znovu plnohodnotně využíván, a to jak dětmi, tak dospělými.

texty: Jana Hlavinková

REKONSTRUKCE ULICE HRÁZA ZAČNE V ZÁŘÍ

V květnu začalo výběrové řízení na rekonstrukci dopravní infrastruktury v ulici Hráza. V současnosti se vyhodnocují doručené nabídky, ze kterých vzejde dodavatel stavby. Projektová cena zakázky činí 7 034 636 Kč bez DPH, už nyní ale obec ví, že vysoutěžená cena bude minimálně o jeden milion korun nižší v závislosti na nabídkách jednotlivých firem.

Rekonstrukce se týká celého uličního prostoru, od křižovatky ve tvaru T s ulicemi Husova a A. Dohnala až po odstavnou plochu, kde bývají kolotoče. Stávající vozovka se rozšíří z původních 5 metrů na jednotnou šířku 5,5 metru. Součástí úprav bude také odstavný pruh o šířce 2,25

metru a chodník, který bude mít šířku v rozmezí 1,55 až 1,75 metru.

„Celá akce navazuje na investiční akci EG.D, s. r. o., jejímž účelem je obnova sítě nízkého napětí elektřiny v ulici Hráza. V současnosti již probíhá instalace rozhlasu, veřejného osvětlení, rozvodů NN a optických sítí,“ vysvětlil starosta Dušan Odehnal.

Předpokládá se, že po ukončení vyhodnocování nabídek a podpisu smlouvy bude stavba zahájena letos v září.

text: Jana Hlavinková

I VE FYZICE PATŘÍ NAŠI ŽÁCI MEZI NEJLEPŠÍ V OKRESE

V Základní škole Oskol v Kroměříži se 14. května konalo okresní kolo fyzikální soutěže žáků 8. ročníků a odpovídajících ročníků víceletých gymnázií. Žáci naší školy dosáhli skvělého úspěchu ve fyzikální soutěži, kde se mezi 40 účastníky umístil náš žák Patrik Holub na krásném 3. místě a Barbora Vavrušová na

výborném 5. místě. Na prvních pěti místech se kromě našich žáků umístili už pouze žáci Gymnázia Kroměříž. Velmi pěkného umístění dosáhl i Ondřej Paterna, který byl na 12. pozici. Soutěž prověřovala nejen znalosti z fyziky, ale i logické uvažování a schopnost aplikovat teoretické poznatky v praxi. Naši žáci prokázali,

že se nebojí výzev a že se v konkurenci dalších škol rozhodně neztratí. Jsme na ně velmi hrdí a věříme, že je tento úspěch bude motivovat i do dalších studijních i soutěžních aktivit. Gratulujeme!

text: František Látal

OBEC PODPOŘILA SPOLKY A ORGANIZACE ČÁSTKOU TĚMĚŘ 1,5 MILIONU KORUN

Obec Kvasice si dlouhodobě uvědomuje význam aktivního spolkového života, který přispívá k soudržnosti místní komunity, rozvoji sportu, kultury i péče o veřejný prostor. Každý rok proto vyčleňuje ze svého rozpočtu prostředky na podporu organizací, které působí na území obce nebo se svými aktivitami významně dotýkají života jejích obyvatel.

Finanční podpora směřuje nejen ke sportovním a kulturním spolkům, ale také k církvím, historickým sdružením či zájmovým organizacím. Obec tak umožňuje fungování bohatého společenského života a pomáhá zachovávat tradice, podporovat aktivní trávení volného času i komunitní setkávání.

Součástí rozpočtové podpory jsou také příspěvky sociálním a zdravotnickým organizacím. Tyto příspěvky nejsou jen výrazem dobré vůle, ale vycházejí i ze zákonné povinnosti obcí podílet se na financování sociálních služeb poskytovaných na jejich území. Obec tak každoročně přispívá například na provoz domovů pro seniory, pečovatelských služeb nebo zařízení pro osoby se zdravotním postižením. Nezapomíná ani na organizace, které působí v širším regionu a nabízejí služby i obyvatelům Kvasic.

Celková částka vyčleněná na podporu spolků, církevních subjektů a sociálních služeb tvoří každoročně významnou položku obecního rozpočtu a je důkazem toho, že Kvasice vnímají komunitní a sociální rozměr života svých obyvatel jako důležitou prioritu.

text: Jana Hlavinková

Finanční podpora pro rok 2025

Pořadí	Organizace	Částka
1	FC Kvasice, z. s.	300 000 Kč
2	Moravský rybářský svaz, z. s., Kvasice	35 000 Kč
3	Stolní tenis Kvasice, z. s.	55 000 Kč
4	Tělocvičná jednota Sokol Kvasice	33 000 Kč
5	Vodácký klub Kvasice, z. s.	45 000 Kč
6	Kotvy Kvasice, z. s.	80 000 Kč
7	Hobby Horsing Kvasice, z. s.	50 000 Kč
8	Český svaz včelařů Kvasice, z. s.	20 000 Kč
9	Klub vojáků v záloze	8 000 Kč
10	Myslivecký spolek Kvasice	15 000 Kč
11	Náboženská obec ČČSH v Kvasicích	7 000 Kč
12	Rodinné centrum Kalíšek	30 000 Kč
13	Římskokatolická farnost Kvasice	100 000 Kč
14	Historický spolek městečka Kvasice	90 000 Kč
15	Senior Otrokovice, p. o.	35 500 Kč
16	Sociální služby města Kroměříže	61 000 Kč
17	Naděje, pobočka Otrokovice	3 500 Kč
18	Pečovatelská služba Curare (SSKM)	93 000 Kč
19	Charita Kroměříž	30 500 Kč
20	Centrum služeb a podpory Zlín	5 000 Kč
21	Sociální služby Haná, p. o. - DZR Kvasice	165 500 Kč
22	Sociální služby Haná, p. o. - DOZP Kvasice	117 500 Kč
23	Sociální služby UH - Staré Město	5 000 Kč
24	Linka bezpečí, z. s.	2 000 Kč
25	Oblastní spolek ČČK Kroměříž	2 000 Kč
26	SDH Kvasice	50 000 Kč

UDÁLOSTI 2. SVĚTOVÉ VÁLKY V KVASICÍCH A OSVOBOZENÍ MĚSTEČKA

V Kvasicích proběhla 20. a 21. května 1938 částečná mobilizace, při které byly zabaveny autobusy a osobní auta. Do obce přicházejí uprchlíci z pohraničí, a to nejen bývalí rodáci, ale i cizí, a hledají ubytování. Pod vánoční strom před radnicí byla umístěna pokladnička, obnos byl rozdělen mezi nemajetné rodiny a uprchlíky.

Výnosem o zřízení Protektorátu Čechy a Morava v březnu 1939 byly zakázány politické strany a spolky. Mezi nimi Sokol, Orel, Mariánsko-Alžbětinský spolek, Mariánské družiny, Československý červený kříž a další. Sbor dobrovolných hasičů naopak vyžadoval rozšíření o nové členy. Ve snaze uchovat alespoň určitý rámec české aktivity se většina mužského obyvatelstva po zrušení politických stran a organizací začlenila do Národního souručenství. Vyšlo nařízení k odevzdání zbraní, i loveckých, které byly vráceny na zvláštní povolení, nejvíce jich přinesli ze zámku. Do Kroměříže, kam již přišli němečtí vojáci, museli kvasičtí zemědělci přivést povinně slámu.

Život se změnil

Monumentální pomník prezidenta T. G. Masaryka v parčíku na městečku odhalený 19. června 1938 byl direktivně odstraněn. Busta byla komisí odebrána a odvezena, kamenný podstavec z černé žuly byl tehdy uložen na radnici č. p. 16. Také musely být odstraněny na pomnících na hřbitově fotografie legionářů a vojáků.

Během roku proběhlo cvičení německých vojáků u řeky Moravy, přes kterou byl postaven pontonový most. Mnozí občané se přihlásili k pracím na plánované dálnici v Chříbech, při kterých byl vykácen kus lesa kvasického velkostatku. Práce byly však přerušeny a dálnice nebyla dokončena.

Zvony pro válečné účely

Po dobytí Varšavy musely 13 dní vyzvánět kostelní zvony, než byly

v roce 1942 zrekvírovány. Byly to dva zvony z roku 1929, které byly ulity a vytaženy do věží za původní zvony z roku 1734 odstraněné za 1. světové války. Jednalo se o zvon svatého Jana Nepomuckého a svatého Václava s nápisem: „Kdo oslaví mne, toho oslavím, kdo však mou pohrdá, tím bude pohrdáno.“ Na druhém zvonu svatého Antonína Padovského a svatého archanděla Michaela stálo: „Svatý Michaeli archanděli, opatruj nás v boji.“ Již podruhé byl zachráněn barokní zvon Maria, který údajně nesplňoval podmínky pro válečné účely. Potvrzení zajistil a předal v obálce s příslušným obnosem úřadům hrabě Arnošt Thun. Mosazné šroubení u hasičských hadic muselo být vyměněno a měly být také odevzdány měděné kotle a mosazné kliky, ale toto nařízení bylo ignorováno.

Byl prováděn nábor na nucené práce do Německa. Někteří se přihlásili dobrovolně, jiní museli nastoupit nuceně a po nějaké době utekli a schovávali se před pronásledováním a pátráním úřadů. Několik kvasických občanů tam zahynulo při leteckých náletech.

Musely se odevzdávat potraviny i dobytek

V roce 1938–1945 byla v cukrovaru zřízena provozovna výroby melasového krmiva, kde bylo zaměstnáno 80 osob, a hlídáný sklad obilí. Několik vagonů denně bylo odváženo, ale tajně zůstalo i pro kvasické občany. Zavedené potravinové lístky nestačily pokrýt požadavky žadatelů. Pravidelně musely být odevzdávány

zemědělské produkty, obilí, mléko, vejce, dobytek, seno a sláma. Mléko bylo sbíráno a odváženo koňskými potahy do Kroměříže, odtud pak dováženo odučňené. V parných dnech v létě cestou mnohdy zkyslo. Povinné dávky byly pro zemědělce často neúnosné. Záchranou pro obec byl v tomto případě vždy velkostatek. Kontroly byly prováděny i ve mlýně, přesto se mlelo načerno bez povolení i přes výstrahu pokut. Domácí porážky vepřů byly také nařízené hromadné, což činilo značné potíže. Přítrž tomu učinilo zamrznutí kanálu, kdy bylo nahlášeno úřadům na okrese, že z technických důvodů nelze porážet na jatkách. Nikdo naštěstí nepátral po důvodech zamrznutí kanálu, které byl způsobeno úmyslně. Než kanál rozmrzl, bylo po zabičkách, které se odehrály doma. Kontroly v domácnostech většínou proběhly bez potíží, neboť po bohatém občerstvení si nesli dohlížející domů ještě výslužku. Ten, kdo si porazil vepře, neměl nárok určitou dobu na potravinové lístky.

Madaři byli vděční za příbytek

Začátkem roku 1945 se v Kvasicích mezi obyvateli shánělo ubytování maďarským polním četníkům, kteří sem přišli i se svými rodinami. Mnozí z nich byli zbědovaní, děti vyhladovělé a zavšivené. Také jejich koně nebyli v dobrém stavu a museli být mnohdy utraceni. Madaři byli ubytováni nouzově společně s majiteli domu. Jelikož někteří hovořili slovensky, tak se s míst-

ními lidmi domluvili a i přes nepřátelství navázali přátelské vtahy. Zanechali po sobě ve svém rodném jazyce dopis, jehož volný překlad uvádím: „Jménem maďarských oddílů, které nevzpytatelnou vůlí Všemohoucího sem byly poslány, loučím se s hostiteli, milými obyvateli Kvasic i jiných obcí, kteří nám poskytli ubytování a pohoštění. Děkuji vám všem za všechno dobré, co jste našim oddílům, vojákům a koním tak srdečně poskytli. Především za přístřeší, přátelství, spontánní podporu, kterou jste zmírnili stesk po našich domovech. To Vám nikdy nezapomeneme. Věřím, že nejlépe se vám odvděčíme, když poprosíme Všemohoucího o ochranu vás všech před hrůzami této ostudné války.“ Velitel divize plukovník Harkay. Po jejich transportu do Bavorska byla nařízena desinfekce všech příbytků.

Dvaceti mužům hrozilo zastřelení

Krátce nato byli po domech a ve škole ubytováni němečtí vojáci, kterých stále přibývalo. Německá armáda se připravovala na svou obranu. Na několika místech byly zahájeny výkopy protitankových příkopů, které vedly i přes obecní sad Inzulza k řece Moravě. Na kopání protitankových příkopů byli povoláni mladí hoši české národnosti nejprve v počtu 90, pak přibýlo dalších 80 a zapojeni byli také němečtí vojáci a muži z obce. Obcí projížděly pravidelně kolony tanků a obrněných vozidel. Ulicemi byla hnána stáda zabaveného dobytka a koní. Na Nové Dědině byl v dubnu zastřelen při předávání stráží jeden německý voják, což vyvolalo u německých velitelů odvetu – byl tam vypálen dům řezníka a odvečeno 20 mužů pod výhrůžkou zastřelení. Na přímluvu majitele kvasického zámku hraběte Arnošta Thuna bylo neštěstí odvráceno a muži propuštěni.

Náletů nebylo tolik

V okolí docházelo k častějším leteckým náletům, protiletecká opatření se týkala také Kvasic jako

větší obce, kryty byly v podzemních prostorách na č. p. 18 a 20 a v cukrovaru, přesto se předepsaná opatření dost podceňovala. Naštěstí Kvasice byly leteckých náletů ušetřeny, ale zaznamenaly otřesy při leteckém náletu na nádraží v Hulíně a také vibrace oken při bombardování Vídně. Jednou spadla bomba při železniční trati mezi Tlumačovem a Záhlinicemi, což bylo také slyšitelné. Již od roku 1944 byly pozorovány přelety amerických letadel doprovázených stíhačkami z jihu na sever, mnohdy po nich sbírali lidé shozené letáky, které bylo nařízeno odevzdat, neboť obsahovaly zprávy od spojenců. Za okupace bylo zastaveno sedm živnostenských podniků.

Zatčení a vyšetřování gestapem byli Josef Krasický, malíř pokojů, František Švenda, natěrač, učitelka Věra Piáčková. Všichni byli nakonec propuštěni, ale psychicky zdeptáni.

Koncem dubna dopadly první granáty dělostřelectva na pole v trati Krajina, kterými byla zraněna místní občanka Miroslava Brázdilová. Němečtí vojáci se připravovali na poslední útok před osvobozující armádou a ustupovali přes most směrem k Tlumačovu. Byly zde postaveny betonové kvádry, které měly být převaleny v případě, že by vyhození zaminovaného mostu nevyšlo.

Po výbuchu zůstala ve zdi kostela prasklina

2. května byli svoláni všichni muži do 50 let na náměstí a následující den i muži do 60 let, kteří byli následovně uvězněni v kinosále a v kostele. Jejich ženy jim tam nosily jídlo, přestože to bylo již velmi nebezpečné. Nad hlavami svištěly kulky a nebylo se kde schovat.

4. května 1945 v jednu hodinu ráno otřásl obcí výbuch, nebyl to však ještě most, jak se mnozí domnívali, ale jako první byl odstřelen provizorní můstek za hřbitovem. Mohutný výbuch a vyhození mostu se odehrálo ve 3. hodiny ráno. Jeho záchrana nebyla možná, byl hlídán ve dne i v noci. Němci ustupovali, ale nevzdávali se. Otřesy byla narušena statika kostela, kde byli ubytováni muži,

byla poškozena střecha kostela, vytlučena a roztržena původní barokní okna a dodnes je v kostele osudová prasklina.

Po zdařilém odpálení mostu německými vojáky se mohli všichni věznění muži vrátit do svých domovů. Obec, až na tři německé vojáky, kteří byli zatčeni na línzule a odvedeni do vazby, byla bez krásného mostu i okupantů, ale na osvoboditele se muselo ještě čekat. Ti se objevili v poledních hodinách a byli vřele uvítáni starostou i občany. Přijeli od Nového Dvora a Bělova doprovázeni palbou německých vojáků od Tlumačova.

Městečko osvobodili Rumuni

Po svržení Antanescuova režimu se Rumuni přidali na stranu Spojenců. Královská rumunská armáda postupovala společně s Rudou armádou na československé území a osvobodila 1702 vesnic a 31 měst. Rumunské jednotky postupovaly společně s 2. ukrajinskou frontou Rudé armády a 1. československým armádním sborem. V rámci bratislavské – brněnské válečné operace sváděly tuhé boje. 18. dubna 1945 překročily Moravu a rozdělily se na dvě skupiny – první směrem na Vracov a druhá podél řeky Moravy na Uherský Ostroh. Osvobozen byl Kyjov, Moravany, Slavičín, Bojkovice, Valašské Klobouky, Vizovice a za pomoci Rudé armády Zlín a Uherské Hradiště. Po těžkých bojích od 4. do 6. 5. se nakonec probíjaly do Kvasic a Kroměříže a další jednotky pokračovaly směrem na Vysočinu. Staly se tak druhou největší silou po Rudé armádě a mnoho jich na našem území za mír a svobodu padlo. Kvasice byly osvobozeny 4. května 1945 vojáky 26. pluku 2. rumunské divize pod velením generála Alexandra Manolache (osvobodil i Kroměříž a patří mezi čestné občany města). Divize spadla do svazku 2. ukrajinské fronty, velitel Roaion Jakovlevic Malinovskij, který osvobodil Budapešť, Bratislavu a Brno.

Na padlé se nezapomnělo

Při osvobozování Kvasic padlo 12 rumunských vojáků, kteří měli hroby na kvasickém hřbitově, než

byly jejich ostatky exhumovány a převezeny na Ústřední hřbitov do Brna k ostatním padlým při osvobozování. Jeden z nich zemřel při zneškodňování min na silnici u Nového Dvora, kde zahynul po zásahu střepiny z granátu také německý voják, který byl po osvobození pohřben na Kalvárii.

Občané, kteří zahynuli za okupace v koncentračních táborech, mají pamětní desku na budově Obecního úřadu Kvasice. Jsou to: MUDr. Karel Zlámal, Antonín Jahoda – učitel, Antonín Rozsypal – drogist, Jaroslav Sedláček – vrchní četnický strážmistr, Josef Chrástina – autodopravce, František Vaculík – holič, Jaroslav Zlámal – řídící školy ve výslužbě.

V koncentračních táborech zahynuli také kvasičtí občané židovského původu. Z Kvasic byli deportováni Gisela Schenková a její dvě nejstarší děti Leopold a Elsa. Ostatní potomci Karla (zemřel v roce 1939) a Giseli Schenkových narozených v Kvasicích bydleli ponejvíce v Praze a byli odtud deportováni do koncentračních táborů v Osvětimi a Mauthausenu. Jejich dům č. 38 i živnost byly zkonfiskovány.

Z koncentračních táborů a vězení se domů vrátili Vincenc Straka, Miloslav Brok, Josef Jaroš, Augustin Blažek, MUDr. Jaromír Fišer a učitelka Marie Štěpánová. V bitvě u Dukelského průsmyku byl těžce zraněn pozdější dlouhodobý kvasický občan Jan Megela (1914–2002), který byl zařazen

tehdy jako podporučík do československé jednotky, které velel generál Ludvík Svoboda.

Jelikož musela být v roce 1940 odevzdána úřadům obecní kronika, byly události, které proběhly za II. světové války zaznamenány až po osvobození. Za války se v Kvasicích narodilo celkem 229 dětí, počet obyvatel byl 2 200–2300, z toho 22–30 Němců i s dětmi.

Nucená konfiskace a odchod

Hned po válce, 9. května 1945, byl znovu postaven pomník prezidenta T. G. Masaryka, novou bustu daroval Antonín Krkoška. Dřevěný most jako náhrada za vyhozený byl zprovozněn na stejném místě v září v roce 1945, pomáhali ho stavět i vojáci z Kroměříže. Radnice, brzy po válce místní národní výbor, byla přestěhována z čísla 16 na číslo 18, kde je dosud (obecní úřad). Majetek hraběte Thuna i rodiny Proskowetzovy byl zkonfiskován včetně dalších domů, mezi nimi rohový dům č. 39 (dnes prodejna COOP), který opustily před výjezdem do Bavorska sestry Basinkovy. Thunovi a Proskowetzovi po propuštění ze zajetí v Holešově, v Kroměříži a ve Zdouňkách odešli z vlasti v důsledku německé národnosti.

Usilujme o mír a svobodu, války ničí nejen materiální hodnoty, ale také životy a vztahy mezi lidmi a národy.

text: Květa Koutňáková

daněk12.rajae.net

DŮM Č. 10, VE KTERÉM SE OBCHODUJE UŽ PŘES STO LET, VEDE PETRA ŠEVČÍKOVÁ

Petra Ševčíková a její tatínek Jiří Bořuta

Podnikatel. Pro jedny inspirativní osobnost, pro druhé trn v oku. Jisté však je, že díky svým schopnostem vytváří pracovní místa, nese plnou odpovědnost za svá rozhodnutí, nemá nárok na placenou dovolenou a nemůže se spoléhat na nikoho jiného. Každý den musí činit řadu rozhodnutí, která ho buď posunou dál, nebo přibrzdí. Petra Ševčíková už deset let vede obchod, který v roce 1992 v Kvasicích založil její otec Jiří Bořuta. Dnes zajišťuje komunikaci s dodavateli, úřady i zákazníky, řeší legislativní povinnosti, skladové hospodářství, administrativu a vede tým zaměstnankyň. Kromě odborných znalostí se naučila také komunikovat s lidmi a nebrat si věci příliš osobně.

„I když se mi občas stává, že v noci přemýšlím, co a jak udělat, tu práci mám ráda. Je to nekonečná zodpovědnost, ale zároveň i samostatnost a skvělý kolektiv,“ říká Petra Ševčíková.

Spolu se svým otcem Jiřím vyprávějí o historii domu, ve kterém obchod sídlí, o začátcích podnikání v 90. letech a také o tom, co to znamená vést firmu.

Jiří Bořuta:

Před revolucí jsem pracoval ve Zlíně v obchodě, celý život jsem byl obchodník a hledal jsem vhodné prostory, kde bych si mohl založit vlastní provozovnu. O tomto domě mi tenkrát řekla sestra mojí manželky. Nemovitost jsme koupili a od roku 1992 jsme tady. Úplně původní majitelé domu byli Juříčtí, ale po válce jim obchod zabavili komunisté a sídlila tady Jednota. Velmi dlouho pak obchod vedl pan Trávníček, který mu svým přístupem dokázal udělat velmi dobré jméno v okolí. Měl tady průmyslové zboží, domácí potřeby i stavebniny. Začínal jsem s drogerií, protože jsem se v tomto oboru vyučil, ale jelikož zákazníci byli naučení i na průmyslové zboží, tak jsem postupně rozšiřoval sortiment. V Kvasicích jsem nikdy nežil,

pocházím ze Želechovic a nyní bydlíme s manželkou v Malenovicích.

Petra Ševčíková:

Já už místní jsem, vzala jsem si muže z Kvasic. V obchodě pracuji od roku 1999, kdy tatínkovi odešla jedna prodavačka, já jsem měla čerstvě po škole a musela jsem nastoupit. Mám vystudovanou Vyšší odbornou školu ekonomickou ve Zlíně. Jinak v obchodě pomáhám od 16 let, jezdila jsem sem o víkendech a o prázdninách. Na nějakou zábavu jsem neměla moc prostor, protože jsem tady trávila velkou část svého volného času.

Jiří Bořuta:

Tenkrát po roce 1992 to byla velká zodpovědnost vést obchod. Co se týká obsahu práce, ta byla stejná, jako jsem byl zvyklý ze Zlína. Nej-

větší závazek pro mě bylo vydělat, abych zaplatil lidi, zboží i rekonstrukci domu. Dům jsme kupovali za hotové, ale jinak jsme si půjčovali a postupně spláceli. To, co máme, máme vydřené. Do dneška mě mrzí, že dům byl v tak špatném stavu. První tržby byly nízké a do toho jsme museli opravovat zakoupený dům. Naštěstí jsme v rodině měli řemeslníky a ti mně ve svém volném čase pomáhali. První jsme museli udělat střechu, dělali jsme ji po čtyřech metrech. Starší dcera měla za přítele zedníka, který uměl dělat kvalitní práci, a moji sourozenci zase pomáhali s tesařinou. Bez nich bych to nezvládl. Původně jsme počítali s tím, že si opravíme patro a budeme v domě bydlet, ale manželka nechtěla odejít z Malenovic. Víím, že v domě bylo v patře několik nezařízených bytů, které si mladé rodiny pro válce pronajímaly, než si postavily svůj vlastní dům.

Celá nemovitost má asi 500 metrů čtverečních. Ještě za první republiky tady bývala hospoda, hospodářství a sklady. Součástí hospody byl i velký sál, který se využíval pro plesy a zábavy, stejně jako tělocvična pro děti ze školy. Dnes v něm máme sklad. Z hospody jsme udělali drogerii. Také jsme v celém domě museli vyměnit okna, celkem jich bylo 12, ale dělali jsme to postupně, podle toho, jak se nám podařilo našetřit. Také jsme zpevňovali podlahy, dělali nové topení a naposledy jsme opravovali fasádu. Víím, že před válkou tady v obchodě, v hospodě a okolo hospodářství pracovalo 20 lidí.

Petra Ševčíková:

Troufám si říci, že v okolí jsme si i my dokázali vybudovat dobrou pověst, máme stále zákazníky, kteří se k nám vracejí. Jsou spokojeni s širší sortimentu i s prodavačkami. Na druhou stranu tím, že v Kvasicích je málo pracovních příležitostí a většina lidí odjíždí do zaměstnání mimo Kvasice, kupní síla není tak velká. Kupní síla klesá a není to tím, že by lidé měli méně peněz, ale je to tím, že za prací dojíždějí mimo Kvasice a nakoupí si někde jinde. Otevírají se různé velké markety a obchodní centra, kde si mohou všechno pohodlně nakoupit na jednom místě. Je to trend dnešní doby a realita, se kterou musíme počítat. Také náklady na provoz obchodu rostou, narůstají zálohy na energie, mzdy zaměstnanců i daň z nemovitosti se hodně zvýšila.

Každá mince má dvě strany a já jsem si tady osvojila spoustu dovedností. Jako nejdůležitější schopnost vnímám, že jsem se naučila komunikovat s lidmi, nebrat si věci osobně, být trpělivá a chápat, že všechno nejde hned. Jsem také ráda za kolektiv svých zaměstnankyň. Jedna je místní a dvě jsou z Karolína. Já je neberu jako podřízené, jsme rovnocenné a jsme tým. Netajím před nimi hospodářské výsledky, na rovinu jim říkám, jak si stojíme. Vycházíme si vzájemně vstříc, vypoumůžeme si a jsme dobrá parta. To, že jim dávám najevo, že si vážím jich i jejich práce, je důležitější, než jestli jim na výplatě přidám 1 000 Kč. Téměř všechny tady pracujeme skoro 20 let a velmi dobře se známe.

Petra Ševčíková (druhá zleva) s tatínkem Jiřím a kolegyněmi v obchodě

Jiří Bořuta:

V kamenném obchodě máme drogerii, kosmetiku, prací prášky, úklidovou drogerii, chemii, kartáče, galanterii, čisticí prostředky, hračky, domácí potřeby, také máme zahrádkářské potřeby, svíčky, potřeby pro instalatéry a zedníky, hřebíky, šroubky, nářadí, autokosmetiku, krmiva pro psy, slepice, králíky, kočky i morčátka.

Nejpoptávanější je sortiment pro zahradu, pak se hodně prodávají i krmiva. Domácí potřeby jsou slabší, už nemáme tak široký sortiment, protože po něm není taková poptávka. Drogerie je doplňkové zboží.

Petra Ševčíková:

Máme i e-shop, na který ale nemám tolik času, jak bych si přála. Je zaměřený na zahrádkářské potřeby a máme okolo 100 objednávek měsíčně.

Také jsme příjmové a výdejní místo PPL, Balíkovny a DPD. Firmy nás oslovily samy a jedním z argumentů bylo, že nám to přinese nové zákazníky. Jenže tak to nefunguje, zákazníci nám to nepřinášejí, v drtivé většině případů si přijdou jenom pro balíček, a to ještě těžký nebo objemný, protože se nevešel do samoobslužného boxu. Čekali jsme od toho trochu něco jiného, ale naopak je s tím spousta administrativy. Přesto služby nerušíme, protože je beru jako něco navíc, co můžeme poskytnout místním lidem.

Jiří Bořuta:

Jako provozovatelé obchodu jsme zodpovědní za označení veškerého zboží, komunikujeme s úřady, s Českou obchodní inspekcí a dalšími institucemi, které chodí kontrolovat, jestli splňujeme veškeré zákonné požadavky. Výrobci postříkají pro nás jednou za dva roky pořádají školení, kde nás informují o novinkách na trhu, o legislativních změnách, kam směřuje trh a co se bude prodávat v následující sezóně.

Petra Ševčíková:

Určitě byla doba, kdy jsem toho chtěla nechat, protože jsem si podnikání úplně sama nevybrala. Mám o 17 let starší sestru, učitelku, a ode mě, jako od mladší dcery, se očekávalo, že obchod převzmu. Nicméně

ně obchod skončí se mnou, moje dvě dcery jsou zaměřené jinak než na obchod a já bych je nechtěla do ničeho nutit. Chci, aby si v životě vybraly vlastní cestu. Moje práce je vystavovat faktury, objednávat a přijímat zboží, vedu skladovou evidenci, připravuji podklady pro účetní, jednám s úřady i dodavateli. Jsou dny, kdy jsem tady 12 hodin v kuse, ale v létě se snažím být tu maximálně 8 hodin, abych se mohla věnovat i rodině, domácnosti a sama sobě.

Odpočinek je prevence proti vyhoření v práci, kde máte velkou zodpovědnost. Práce v obchodě mě baví, mám ráda komunikaci s lidmi a s mnohými zákazníky se znám osobně, prohodíme pár slov, jak se mají, co je u nich nového, kontakt je osobnější. Rozumím i technickým věcem a muži, kteří sem přijdou nakupovat, jsou kolikrát překvapení, co všechno o daném produktu vím, a nejen já, ale celý náš tým. Ale kdybych si mohla vybrat, určitě bych nepodnikala.

Historie domu č. p. 10:

rok 1869:

majitel: hostinský Josef Šamánek (*1821, Bezměrov) a jeho manželka Josefa (*1825, Věžky u Přerova). Měli syna Leopolda (*1850) a dceru Františku (*1856). Syn navštěvoval vyšší hospodářskou školu u Mohelnice, dcera studovala v dívčí škole ve Vídni.

rok 1880:

majitel: Leopold Šamánek a jeho manželka Karolína (*1859, Tábor). Měli syny Leopolda (*1876), Josefa (*1877) a dceru Annu (*1879). Měli dvě služby. Pracovali pro ně i pacholek, hodinář a obuvník.

nájemce: hostinský Adolf Hanačík (*1849, Blatnice pod Svatým Antonínkem) a jeho manželka Františka (*1851, Doloplazy u Kojetína). Měli syny Josefa (*1873) a Ladislava (*1876) a dceru Annu (1878).

rok 1890:

majitel: hostinský a obchodník se smíšeným zbožím Adolf Siebeuschein (*1854, Hulín). V domě žil se svým mladším bratrem Bernardem (*1856, Hulín), který byl obchodní příručí a jejich matka Rosa (*1827, Loštice). Měli služku a dva učně.

nájemce: Adolf Hanačík, pracoval jako hostinský a sklepník. Jeho syn Josef byl knihařský učeň. Adolf měl s manželkou Františkou ještě další děti: Emanuela (*1881), Marii (*1883) a Martinu (*1889).

rok 1900:

majitel: Adolf Siebeuschein a jeho manželka Johana (*1872, Kojetín). Jejich děti byly: Frída (*1894), Wilma (*1895), Edita (*1898) a Ri-

chard (*1900). Měli vychovatelku, chůvu a dvě služky.

rok 1910:

majitel: Adolf Siebeuschein a jeho žena Johana. Měli služku, učně a kupeckého příručího.

rok 1921:

majitel: obchodník se smíšeným zbožím Alois Jurický (*1887, Česká Třebová) a jeho manželka Ludmila (*1889, Soběsuky). Měli služebnou, obchodního příručího a dva učně v obchodě se smíšeným zbožím.

text: Jana Hlavinková

foto: archiv Petry Ševčíkové

zdroj majitelů domů: Moravský zemský archiv Brno

Petra Ševčíková

* dcera Jiřího Bořuty, zakladatele obchodu v Kvasicích

* vlastní firmu PETABO, s. r. o.

* má 2 dcery

* odpočine si na procházce se psem, s manželem na rybách a při práci na zahradě

* s dcerami sdílí jejich koníčky – koně a hip-hop

* má rybářské zkoušky

Musilovy prasata
vás srdečně zvou na

GULÁŠFEST KVASICE

který se bude konat

13. září
od rána do večera
v Sokolské zahradě v Kvasicích.

Přijďte si vychutnat dobré jídlo, pití i zábavu.
Těšíme se na vás.

INZERCE

Prodám dvoukolový výsuvný hasičský žebřík TYP ZD-12

Prodám nůžkový hydraulický Německý zvedák DDR

kontakt: Jiří Hrbek - 721 549 624

OD ZÁŘÍ SE OTEVŘOU DVĚ PRVNÍ TŘÍDY A PRVNÁČCI BUDOU MÍT NOVĚ ANGLIČTINU

V naší základní škole se 25. dubna konal zápis do 1. třídy. Na příští školní rok se do 1. třídy Základní školy Kvasice zapsalo 24 nových žáků. 14 chlapců a 10 dívek. Z tohoto počtu je 17 žáků přímo z Kvasic, 3 z Nové Dědiny, 1 z Karolína, 1 ze Sulimova a 2 z Lubné. Navíc k těmto 24 zapsaným žákům podali ještě rodiče 7 dětí žádost o odklad školní

docházky svého dítěte o jeden školní rok.

V příštím školním roce budou v naší škole otevřené dvě první třídy, každá po 12 žácích. Pro naše nejmenší žáky chystáme výuku anglického jazyka již od prvního ročníku, a to formou takzvané tandemové výuky, kdy hodiny povedou společně třídní učitelka a učitelka angličtiny z 2. stupně. Tento přístup

umožňuje dětem přirozeně se seznamovat s cizím jazykem v podnětném a hravém prostředí, které podporuje porozumění i aktivní používání angličtiny od útlého věku. Rodičům děkujeme za důvěru a těšíme se na naše nové prvňáčky.

text: František Látal

OSOBNOSTNÍ KURZ 6. TŘÍDY NA TESÁKU

Na přelomu března a dubna se žáci 6. ročníku Základní školy Kvasice vydali na dvoudenní osobnostní kurz, který se konal na Tesáku v malebném prostředí Hostýnských hor. Cílem akce bylo posílit týmovou spolupráci, rozvíjet komunikační dovednosti a prověřit fyzickou i psychickou odolnost účastníků.

Program kurzu byl nabitý nejrůznějšími aktivitami. Žáci soutěžili, spolupracovali ve skupinách, hráli hry a testovali své sportovní, manuální i komunikační schopnosti. Každý z nich si tak mohl vyzkoušet, jak důležitá je vzájemná pomoc, strategie a kreativita při řešení úkolů. Nechyběly ani zábavné týmové hry, které pomáhaly stmelit kolektiv.

Jedním z největších zážitků byla turistická výprava po okolních lesích. Přestože počasí nebylo zrovna přívětivé a na cestu nám stírdavě přšelo a padaly kroupy, žáci se s výzvou statečně poprali. Díky společnému odhodlání a podpoře se podařilo trasu úspěšně dokončit a všichni si odnesli cenné zkušenosti a nezapomenutelné vzpomínky.

Osobnostní kurz se setkal s velmi pozitivním ohlasem. Děti se nejen bavily, ale také se učily lépe spolupracovat a překonávat překážky. Pobyt jim jistě přinesl spoustu nových podnětů a zážitků, které využijí nejen ve škole, ale i v běžném životě.

ŽÁCI SI V KNIHOVNĚ HRÁLI NA DETEKTIVY I RAPOVALI

Měsíc čtenářů je celostátní akce, která podporuje a propaguje četbu. Vznikla v roce 2009 a navazuje na Březen – měsíc knihy, který se slaví od roku 1955. I letos připravila naše kvasická knihovna zajímavý program pro všechny třídy 1. stupně. Byl zaměřen na tvorbu básníka Jiřího Žáčka.

Prvňáčci se seznámili s jeho básněmi, jazykovými hříčkami, jazykolamy, rýmy, písněmi, bajkou, rapováním. Pantomimou ztvárnili pohádku O řepě a na závěr programu ji zahráli také jako loutkové divadlo.

Žáci druhých tříd se ponořili do světa Jiřího Žáčka prostřednictvím jeho básní. Nejdříve si poslechli jeho legrační básně a procvičili si své hbité jazyčky vtipným jazykolamem. Dokonce se na chvíli stali herci a herečkami, když se pokusili zahrát pohádku Řípa velká jako Říp. Žáčkovy dílo zaujalo většinu žáků. S chutí se začali do jeho básní a prolistovali celou řadu knih. Se jménem Jiří Žáček se nesetkali poprvé a určitě ani naposledy.

Porozumění textu formou hry

Hlavním tématem pro třetíky byla dobrodružná literatura se zvířecím nebo dětským hrdinou. Hráli si na detektivní kancelář a na základě indicií se pustili do luštění a vyhledávání knih.

Čtvrtáci se nejdříve dozvěděli zajímavé informace o životě a díle již jmenovaného básníka. Pak dostali rozstříhanou báseň a ke každé sloce vytvořili ilustraci. Nakonec báseň poskládali podle obrázkové osnovy a společně se u toho hodně nasmáli.

Žáci pátých tříd se v knihovně věnovali také tvorbě ilustrací k básni Jiřího Žáčka a přemýšleli nad jejím významem. Pomocí rapu zkusili zmodernizovat báseň Já mám tetu, Ty máš tetu. Celá návštěva podpořila jejich představivost, kreativitu i porozumění textu hravou formou.

Letošní březnová návštěva knihovny byla pro všechny žáky prvního stupně zábavnou a poučnou lekcí o tvůrčím přístupu k poezii.

text: třídní učitelky 1. stupně

INZERCE

Nabízím včelí med květový jarní z vlastních včelnic z oblasti Chřibů, převládá javor a ovocné stromy. Jde o raw med, tedy surový, bez barviv, tepelné úpravy a chemických přísad. Není cezen uheloniem, a proto má i přirozený obsah pylu.

Cena za 1 kg je 190 Kč, při odběru 10 ks 1 ks zdarma.

Také doprodávám loňské zásoby, květový, lipový a akátový (60 %) med za cenu 180 Kč/kg. včelař: Pavel Trávníček – Kudlovice/Dolina č. p. 246

telefon: 603 859 340, e-mail: travniczek.pavel@post.cz

JARO BYLO V MATEŘSKÉ ŠKOLE KVASICE VELMI PESTRÉ

Během jarních měsíců je v Mateřské škole Kvasice vždycky pěkně rušno. Na děti vždy čeká spousta zajímavých aktivit, akcí a v neposlední řadě výletů. Jinak tomu není ani letos. Měsíc březen se opět nesl v duchu měsíce knihy. Děti navštívily místní knihovnu, kde jsme společně vzpomínali na známého autora Jiřího Žáčka, povídali jsme si o knihách, jak s nimi máme a nemáme zacházet, a děti si také zahrály pohádku „O veliké řepě“. V rámci měsíce března se ve školce odehrála také oslava masopustu, kdy děti přišly do školky v kostýmu svých oblíbených pohádkových nebo filmových postav a již tradičně si zatančily s medvědem.

S příchodem jara jsme společnými silami vynesli za zvuku řehtaček Moranu ven za vesnici a rozloučili se tak se zimou společným vhozením Morany do řeky Moravy. V oslavách jara jsme dále pokračovali návštěvou Rymic, kde se děti dozvěděly o lidových tradicích a zvycích souvisejících s Velikonocemi.

V měsíci dubnu nás také čekala spousta kulturních akcí. Nejdříve jsme navštívili koncert Základní umělecké školy Otrokovice, kde si děti po hudebním vystoupení mohly vyzkoušet hru na různé hudební nástroje, dále nás navštívilo Divadlo Šikulka se svými poučnými pohádkovými příběhy a nakonec za námi zavítala paní z Červeného kříže a seznámila děti se základy první pomoci.

V dubnu nás také čekala velmi vzácná návštěva v podobě našich rodičů. Ti si spolu s dětmi, v rámci velikonočních dílen, vyrobili zajímavé jarní či velikonoční dekorace.

Na konci května jsme se s dětmi vydali na školní výlet do KOVOZOO ve Starém Městě, oslavili jsme Den dětí v Lanáčku v Otrokovících a také velkolepé a dojemné pasování našich předškoláků na školní zahradě. V polovině června jedeme na Ozdravný pobyt v Rajnochovicích.

text: kolektiv MŠ Kvasice

WELLBEING PŘED PŘIJÍMACÍMI ZKOUŠKAMI V IX. A

Za jemného deště a zamračené oblohy jsme ve čtvrtek 10. dubna vyrazili autobusem do Malenovic. Na zastávce Malenovice křižovatka jsme vystoupili a vydali se směrem k hradu. Od rozcestníku nás vedla do Zlína modrá značka. Počátečním stoupáním jsme nabrali výšku a pak už víceméně po vrstevnici pokračovala naše trasa lesem. Počasí se umoudřilo, černé mraky zmizely a přes studený vítr jsme vnímali přítomnost

slunce na obloze. V lese bylo příjemně, seschlým listům se prodíraly jarní rostliny a tráva, ptákům naše rozhovory nevadily, vedli si svoje. Stihli jsme pozdní snídani nebo svačinku. Cíl však táhl mocnou silou, hlavně kluci přes počáteční odpor („...a zkrátíme si cestu, pojedeme MHD“, „...my fakt jdeme do kopce?“) nabrali tempo a v časovém rekordu stáli u vysílače na Tlusté hoře nad Zlínem. Pak už cesta pomalu klesala, mezi stromy

bylo vidět město. Do Zlína jsme vešli u zimního stadionu. A přes park pak už honem do Zlatého jablka na slibovaný oběd podle vlastního gusta. Do Kvasic jsme se pak vrátili autobusem. Doufám, že společně strávený čas přinesl uvolnění od stresu, a bude milou vzpomínkou.

text: Martina Smolinková

MALÍ CESTOVATELÉ OBJEVOVALI AFRIKU V ZOO LEŠNÁ

Žáci 1. a 3. třídy základní školy se v březnu vydali na exkurzi do ZOO Lešná, která nesla výstižný název „V Africe je pěkně horko“. Program začal u unikátní expozice Gora Ark, známé také jako Archa supů. Děti měly štěstí, protože právě probíhalo krmení supů, které se koná pouze třikrát týdně. Následovala zastávka u majestátních žiraf, kde se žáci dozvěděli zajímavosti o jejich tělesné stavbě a způsobu života.

Velkým zážitkem byla návštěva výrů bělavých, kteří se po zimě poprvé objevili ve své voliérě a zvědavě si prohlíželi okolí. Ve venkovní části ZOO děti obdivovaly vzácnou antilopu bongo horský a také hravé surikaty známé jako „hrabačky“. Průvodkyně dětem prozradila, že kolem jejich výběhu je v zemi zapuštěn plech do hloubky tří metrů, aby se nemohly podhrabat a utéct.

Další zastávkou byla Zátoka rejnoků, kde děti sledovaly tyto fascinující tvory a mohly je hladit i krmít. Kromě dospělých rejnoků mohly spatřit i tři mláďata, která se v ZOO narodila letos a zatím byla oddělena v samostatné části expozice. V pavilonu Yucatan děti pozorovaly dovádějící vydry, jejichž veselý křik připomínal školní přestávku. Na závěr exkurze žáci navštívili výběhy s kondorem a jaguáry, kteří na ně udělali velký dojem. Po prohlídce si děti zakoupily drobné suvenýry, aby měly památku na tento výjimečný den. Celá exkurze byla skvělou kombinací vzdělávání a zábavy, která dětem přinesla nejen nové poznatky, ale i krásné vzpomínky.

text: Hana Králová, Zuzana Žárská

ŽÁCI 4. A 5. TŘÍDY SE PONOŘILI DO SVĚTA HANÁCKÝCH TRADIC A ŘEMESEL

Žáci 4. a 5. třídy se v Kroměříži zúčastnili vzdělávací akce s názvem „Tradice a řemesla na Hané“, která se zaměřuje na uchování lidových tradic a představení různých řemesel, jež byly a stále jsou součástí našeho kulturního dědictví.

Během akce si žáci mohli prakticky vyzkoušet celou řadu řemesel a povolání, od práce zedníka, přes práci se dřevem, až po výrobu kovových či kožených předmětů či zdobení perníčků. Vše

probíhalo pod vedením zkušených řemeslníků, kteří dětem ochotně předávali své znalosti a dovednosti.

Na závěr si každý odnesl vlastnoručně vyrobený výrobek, což byl nejen krásný suvenýr, ale i důkaz šikovnosti a trpělivosti, kterou děti během dne prokázaly.

Akce měla nejen zábavný, ale i vzdělávací charakter – žáci si mohli lépe představit, jak vypadá

práce v různých oborech, a někteří už začali přemýšlet, co by je v budoucnu mohlo bavit. I díky těmto zkušenostem tak může být pro děti snazší výběr budoucího povolání.

Celá akce se velmi vydařila a podle ohlasů dětí i pedagogů byla inspirativní a přínosná. Děti odcházely s nadšením a novými zážitky, na které budou ještě dlouho vzpomínat.

text: Kateřina Stará

ŽÁCI SE ZNOVU ZAPOJILI DO JARNÍHO ÚKLIDU OBCE

V rámci celostátní iniciativy na podporu čistého životního prostředí se i letos konala místní úklidová akce s názvem Uklidme Kvasice. Do letošního ročníku se zapojilo téměř sto žáků z II. stupně Základní školy Kvasice, kteří společnými silami pomohli uklidit veřejná prostranství v obci a jejím okolí.

Každá třída si vzala na starost konkrétní lokalitu. Šestáci se pustili do úklidu okolí školy, zatímco sedmáci zamířili na část turistické stezky pod Novým Dvorem. Třída 8. A se vydala trasou od bývalého cukrovaru přes cihelnu až k lokalitě zvané Jámy. Jejich spolužáci z 8. B vyčistili okolí fotbalového areálu a po-

kračovali až k rozcestníku Kouty.

Devátáci si rozdělili úkoly mezi sebou. Třída 9. A se postarala o hřiště u hasičárny, místní hřbitov a rybníčky ve vilaparku. Žáci z 9. B pak zamířili na turistickou stezku vedoucí přes Vrážisko, kde odstranili alespoň část odpadků, které se během let v přírodě nahromadily.

Ačkoliv množství odpadků v obci každým rokem ubývá, stále se najdou místa, kde mají sběrači plné ruce práce. Právě proto je podobná iniciativa důležitá, nejen pro okamžitý efekt, ale i pro budování vztahu k místu, kde žáci žijí.

Díky všem, kteří se do úklidu zapojili, jsou Kvasice zase o něco čistější a krásnější.

DĚTI MĚLY BESEDU SE VČELAŘEM MILANEM ŠTEFKEM

Žáci první a druhé třídy se v pátek 16. května zúčastnili besedy se včelařem panem Milanem Štefkem. Součástí akce bylo projektové vyučování prvňáčků s názvem Medový týden. Během něj si děti povídaly o důležitosti včel pro lidstvo, malovaly včely, stříhaly šestiúhelníky, počítaly se včelkami a zpívaly veselou píseň Ořech v medu.

Pan Štefek dětem přiblížil fascinující svět včel. V jednom úlu žije přibližně 50 000 dělnic, 2 000 trubců a jedna královna. Včely vyrábějí nejen med, ale i vosk, sbírají pyl, který si ukládají do košíčků na nožičkách a tvoří z něj malé kuličky zvané rousek. Včely sbírají ze stromů pryskyřici (propolis), kterou si dezinfikují úl. Děti se také dozvěděly, že dělnice žijí přibližně 40 až 45 dní, zatímco královna může žít až čtyři roky.

Součástí besedy bylo promítání a praktické ukázky. Děti si prohlédly prosklený úl

s pláství a živými včelami, což byl pro mnohé z nich nezapomenutelný zážitek. Pan Štefek přivezl také různé včelařské pomůcky, které si děti mohly nejen prohlédnout, ale i vyzkoušet. Například včelařský klobouk se sítkou, dýmák, rámeček s voskovou mezistěnou, rozpěrák na vytahování pláství, smetáček, odvíčkovací vidličku nebo matečnick, ve kterém se rodí královna. Děti se také dozvěděly, jak včely vyrábějí vosk, který se používá například k výrobě svíček.

Na závěr pan Štefek dětem vysvětlil, co dělat, když uvidí roj včel, že se nemají bát, protože si roj hledá nový domov a většinou brzy odletí. Pokud

by však zůstal na místě delší dobu, je vhodné zavolat včelaře, který roj bezpečně odchytí.

Beseda byla velmi přínosná. Děti odcházely nadšené a obohacené o nové zážitky i vědomosti. Děkujeme panu Štefkovi za krásné dopoledne a těšíme se na další podobná setkání.

text: Hana Králová

ATLETICKÝ ČTYŘBOJ V HOLEŠOVĚ

Atletický stadion v Holešově hostil v pátek 16. května okresní kolo soutěže Atletický čtyřboj žactva, do které se zapojily základní školy z celého okresu Kroměříž. Soutěž byla rozdělena do dvou kategorií: mladší žactvo (6.–7. ročník) a starší

žactvo (8.–9. ročník). Základní škola Kvasice reprezentovala dvě chlapecká družstva – mladší a starší žáci.

Žáci soutěžili ve čtyřech disciplínách – běh na 60 metrů, skok daleký, hod míčkem (vrh koulí u star-

ších) a vytrvalostní běh (800 metrů pro mladší, 1000 metrů pro starší). Každý výkon byl bodově ohodnocen a výsledky jednotlivců se počítaly do týmového skóre.

Mladší žáci obsadili v silné konkurenci 6. místo ze 7 družstev. Nejlépe si vedl Adam Skácel (7. ročník), který obsadil solidní 19. místo v konkurenci 35 atletů. Starší družstvo skončilo na 5. místě z celkových 9 školních týmů. Mezi jednotlivci se nejvýrazněji prosadil Ondřej Paterna (8.A), jenž obsadil 13. příčku mezi 45 závodníky. Nejlépe si vedl v běhu na kilometr, ale konstantní

výkonnost si udržel i v dalších disciplínách.

Závod se nesl ve sportovním duchu, ačkoliv mu nepřálo zrovna přívětivé počasí. Pro žáky šlo nejen o porovnání sil s vrstevníky z jiných škol, ale i o možnost reprezentovat svou školu v atletice, která vyžaduje všestrannost, vytrvalost a týmové-
ho ducha.

Děkujeme všem našim sportovcům za reprezentaci školy a gratulujeme k dosaženým výkonům.

text: Jiří Machovský

OKRESNÍ FINÁLE ŠKOL VE STOLNÍM TENISU V KVASICÍCH

V místní sokolovně v Kvasicích se uskutečnilo okresní finále škol ve stolním tenisu pro starší žáky. Turnaj, jehož pořadatelem byla Základní škola Kvasice ve spolupráci s členy spolku Stolní tenis Kvasice, přilákal talentované hráče z kroměřížského okresu.

Turnaje se zúčastnilo celkem 27 mladých hráčů – 10 dívek a 17 hochů – z pěti škol. Kromě domácích Kvasic reprezentovali své školy také žáci ze Zborovic, Litenčic, kroměřížského Slovanu a 3. Základní školy Holešov. Soutěž byla rozdělena na skupinovou a následnou vyřazovací část, což přineslo řadu napínavých duelů.

Dívčí kategorie

Mezi děvčaty byla letos nejúspěšnější Vanesa Krejčířová ze Zborovic, která si po výborných výkonech odnesla zlatou medaili. Druhé místo obsadila domácí reprezentantka a loňská vítězka Adéla Dvouletá. Na třetí příčce se umístila Elen Šimkovičová, následovaná Editou Klenovskou, obě taktéž ze Zborovic.

Chlapecká kategorie

V kategorii chlapců se do finále probojoval domácí Vojtěch Kubíček, který však v rozhodujícím zápase nestačil na obhájce titulu Romana Vaňhara

z 3. ZŠ Holešov. Bronzovou medaili si vybojoval Martin Vaňhara, mladší bratr vítěze, rovněž z 3. ZŠ Holešov. Čtvrtou příčku obsadil David Klůž ze ZŠ Slovan Kroměříž.

Celý turnaj se nesl v duchu sportovního nadšení a fair play. Organizátoři si zaslouží velké poděkování za hladký průběh akce, která potvrdila, že stolní tenis v kroměřížském okrese má skvělou úroveň a mladé nadějné hráče. Gratulujeme vítězům a těšíme se na další ročník.

text: Jiří Machovský

VE ŠKOLNÍ JÍDELNĚ POMÁHÁ NOVÝ KONVEKTOMAT

Naše škola se může pochlubit skvělou novinkou. Do školní jídelny byl pořízen nový konvektomat od společnosti Rational, který ulehčí práci našim kuchařkám a zároveň přinese vyšší efektivitu i úspory.

Moderní pomocník zvládá péct, restovat, grilovat i vařit v páře. Je vybaven takzvanou varnou inteligencí, která vede přípravu jídla k požadovanému výsledku. Díky integrované Wi-Fi jej lze propojit s chytrým telefonem, což usnadňuje ovládání i kontrolu vaření. Jeho výhodou je také možnost připravovat několik různých pokrmů najednou, aniž by se mísily chutě.

Ve školní kuchyni už jeden konvektomat byl, ale ten nový přináší mnohem větší výkon a řadu

užitečných funkcí, které ten předchozí postrádal. Cílem pořízení bylo především snížit organizační

zátěž našich kuchařek a zároveň zachovat kvalitu jídel.

Na začátku května proběhlo školení, při kterém se naše kuchařky seznamovaly s funkcemi zařízení pod vedením profesionálního kuchaře. Už nyní tak zvládají připravovat přílohy v páře, zapečená jídla i péct maso přes noc. A i tradiční oblíbené pokrmy, jako jsou řízky nebo Honzovy buchty, chutnají z nového konvektomatu skvěle.

Rádi bychom poděkovali obci za investici do zařízení, které výrazně přispívá ke zlepšení každodenního provozu školní jídelny a ke spokojenosti strávníků.

text: Dagmar Janíková

LYŽAŘSKÝ VÝCVIKOVÝ KURZ 7. TŘÍDY

V týdnu od 10. do 14. března se uskutečnil tradiční lyžařský výcvikový kurz 7. třídy. Jako každoročně jsme zamířili do Skia-reálu Grůň ve Starých Hamrech v krásných Beskydech.

Přestože sněhové podmínky nebyly ideální a sněhu každým dnem viditelně ubývalo, vydrželi jsme lyžovat alespoň čtyři dny z pěti, což je oproti loňskému roku velký úspěch. Začínali jsme na krátké modré sjezdovce, která byla ideální pro začátečníky. Ti zdatnější si brzy troufli i na náročnější červenou sjezdovku, která otestovala jejich lyžařské dovednosti.

Vrcholným okamžikem kurzu byl čtvrtěční slalom, který proběhl už za velmi těžkých podmínek. Do tajícího sněhu totiž začalo i pršet, přesto se všichni závodníci se situací statečně

poprali. Mezi chlapci zvítězil Filip Skácel, druhý skončil Tomáš Chrastina a třetí Adam Skácel. V dívčí kategorii si zlato odnesla Leona Obdržálková, stříbro získala Eliška Řepová a bronz Nikola Vavříková.

Kurz ale nebyl jen o lyžování. Součástí programu byly i různé soutěže a hry. Ve stolním hokeji si vítězství vybojoval Dominik Tomek, ve stolním curlingu dominovala dvojice Daniel Červenka a Jakub Mlčoch. Filip Skácel potvrdil svou všestrannost, když vyhrál i turnaj v ping-pongu a spolu s Maxem Kunovským ovládl také vědomostní kvíz.

Velký úspěch mělo i divadelní vystoupení, které nejlépe zvládla čtveřice Leona Obdržálková, Mikeš Regent, Eliška Řepová a Nikola Vavříková. Ocenění za nejpořádnější pokoj si odnes-

la parta kluků ve složení Tomáš Chrastina, Max Kunovský, Adam a Filip Skácelovi.

Na závěr nesmíme zapomenout zmínit jednu milou a překvapivou skutečnost – ze švédských stolů mizela po našich

dětech nejrychleji zelenina, což zaskočilo nejen učitele, ale i samotné kuchařky.

Kurz jsme si všichni moc užili a odvezli si domů nejen nové lyžařské dovednosti, ale také spoustu krásných zážitků.

PLAVEBNÍ SEZÓNU ZAHÁJIL MINISTR ZEMĚDĚLSTVÍ

V Kvasicích se ve středu 1. května slavnostně předzahájila letošní plavební sezóna na řece Moravě. Akce proběhla symbolicky přímo u řeky Moravy v Kvasicích za účasti významných hostů, například ministra zemědělství ČR Marka Výborného, starosty Kroměříže Tomáše Opatrného, starosty Uherského Hradiště Stanislava Blahy, poslance Radka Vondráčka a zástupců Ministerstva dopravy ČR a Ředitelství vodních cest ČR. Slavnosti se zúčastnil také starosta Obce Kvasice Dušan Odehnal a místostarosta Tomáš Kahaja.

„Součástí zahájení bylo představení plánů rozvoje rekreační plavby a infrastruktury v okolí Baťova kanálu a řeky Moravy. V Kvasicích konkrétně vznikne nové menší přístaviště, které nabídne čtyři stání pro lodě. Přístaviště se napojí na inženýrské sítě, bude mít bezbariérový přístup a návaznost na pěší trasu kolem řeky,“ nastínil plán starosta.

Plánované přístaviště je součástí širšího projektu rozvoje vodní turistiky mezi Kroměříží a Otrokovicemi a navazuje na snahu zlepšit dostupnost Baťova kanálu pro menší i větší lodě

v dalších obcích. Kvasice se tak stanou novým bodem na mapě oblíbené rekreační vodní trasy, což může do městečka přinést oživení cestovního ruchu.

Zahájení sezóny proběhlo v příjemné atmosféře s účastí veřejnosti a doprovodným programem. Hosté ocenili nejen přírodní prostředí a krásu kvasického okolí, ale i připravenost na další rozvoj služeb v oblasti cestovního ruchu.

Poté na lodích zamířili do Kroměříže, kde je čekalo velké otevírání Baťova kanálu.

SVĚTOVÝ DEN VODY S EKOTÝMEM ZÁKLADNÍ ŠKOLY KVASICE

Naše škola se v pátek 21. března připojila k oslavě Světového dne vody. Téma vody se objevilo během dne napříč ročníky i předměty. Připomněli jsme si důležitost vody pro náš svět a zamysleli jsme se nad tím, jak s vodou lépe hospodařit. Přišli jsme do školy v modrém oblečení.

Děti v 1. třídě si na celou vyučovací hodinu

připravily program o vodě. Povídaly si básničku o vodě s názvem Dešťové kapičky, pouštěly si od skupiny Hradišťan píseň Modlitba za vodu a ve výtvarné výchově namalovaly kapku vody a povídaly si o její cestě až k moři. Celým vyučováním je také doprovázeli jejich oblíbení plyšáci, kteří žijí ve vodě.

Na závěr dopoledne se členové ekotýmu sešli

a museli splnit různé úkoly. Připomněli si, proč je voda pro člověka důležitá, co nepatří do kanalizace či proč je podzemní voda neviditelná, ale její dopad je viditelný všude.

Děkujeme všem učitelům a žákům naší školy, že jsme společně tento svátek důstojně oslavili.

text: Veronika Dupalová

VZPOMÍNKA NA TEREZU HOLEŠINSKOU

Tvé místo v našich srdcích zůstane navždy prázdné – a přesto plné lásky.

V červnu uplyne 20 let, kdy jsme se naposledy rozloučili s naší dcerou a vnučkou
Terezkou Holešinskou.

V našich srdcích jsi navždy.

maminka
rodina Grňova
kamarádi

VZPOMÍNKA NA JOSEFA MARČÍKA

*Život je smutná zahrada, kde tiše pění ptáci.
Své nejdražší zde člověk ukládá a vzpomínat se sem vrací.*

*6. července 2025 tomu bude 30 let,
co nás opustil můj manžel, náš tatínek,
dědeček a pradědeček*
pan Josef Marčík z Kvasic.

Stále vzpomínají manželka Zdenka, syn Josef, dcera Zdenka a syn Jiří s rodinami.

Děkujeme všem, kdo vzpomenu s námi.

SVĚDECTVÍ VÍRY A HLEDÁNÍ OD RYTÍŘE PETRA CYRILA LINHARTA KLUČKY Z KVASIC

Byl jsem pokřtěn jako dítě, ale v dospívání a rané dospělosti jsem se od víry vzdálil. Hledal jsem smysl v přírodě, ve starých bozích, v rituálech. Dlouhou dobu jsem žil jako pohan a vážně jsem tomu věřil. Něco mi to dalo, ale zároveň jsem cítil, že je to jen část pravdy. Že v tom chybí světlo, které jsem neuměl pojmenovat.

Moje rytířská cesta

K rytířství jsem měl vztah už od patnácti. Tehdy jsem začal se šermem. Fascinovaly mě zbraně, brnění, souboje, ale hlavně ta čest, věrnost a ideál, že rytíř stojí na straně dobra. Zpočátku to byla jen záliba, ale postupně to začalo zasahovat hlouběji. Přemýšlel jsem, co vlastně znamená být rytířem doopravdy. Nejen na bitevním poli, ale v životě.

Zlom přišel, když jsem opustil pohanskou skupinu. Bylo to těžké rozhodnutí, ale uvnitř jsem věděl, že přišel čas. Že musím hledat dál a že moje duše touží po něčem větším. A právě tehdy jsem požádal o pasování na rytíře. Cítil jsem, že je to víc než jen symbol nebo hra, že to má být zasvěcení. Nový začátek.

Pasování proběhlo podle středověkého rituálu. Latinská liturgie, meč položený na rameno, slavnostní atmosféra. Biskup mě pasoval na rytíře pod záštitou Opolského bratrstva. Byla to hluboce duchovní chvíle. Přísahe, které jsem složil, se nesly v duchu rytířských ctností: víry, statečnosti, věrnosti, čestnosti

a milosrdenství. Přisahal jsem, že budu chránit slabé, stát na straně spravedlnosti a žít v oddanosti Bohu.

Pasování na rytíře proběhlo v Polsku

Jednou, na jisté historické akci, jsem potkal kamaráda, na kterého ostatní volali: „Aaaa, tady je náš rytíř!“ To mě zaujalo a začal jsem se ptát, proč ho tak oslovují. Brzy jsem se dozvěděl, že prošel rytířským pasováním v Polsku, na místě, kde později pasovali i mě. Po nějaké době jsem se mu odhodlal napsat a požádal ho o informace o tom, jak se stát rytířem. Dlouho jsme si povídali a nakonec mě odkázal na našeho společného dlouholetého přítele, který mi řekl zbytek.

Musel jsem být členem šermířské skupiny alespoň pět let a měl jsem být pokřtěn, což už jsem splňoval. Doporučil mi, abych podstoupil pohovor u vedoucího skupiny Opolského bractwa rycerskiego, které zaštiťovalo pasování rytířů podle obnovené tradice. Pohovor probíhal celý v polštině, což mi dělalo velké problémy, ale narychlo jsem vzpomínal, co se jak polsky řekne. Přesto jsem byl připuštěn k pasování a do tohoto okamžiku zbýval už pouze rok.

Obřad je lidská i duchovní cesta

V průběhu tohoto roku jsem si musel vytvořit vlastní erb, zajistit rytířské insignie a připravit si oděv pro pasování. Oděv zahrnoval bílou tuniku, symbol duchovní čistoty, a červené nohavice, které měly symbolizovat krev Kristovu. Rytířské insignie se skládaly z praporu s mým erbem, štítu, meče, rytířského pásu, ostruh a stříbrného prstenu, který také obsahoval můj erb.

Ještě než jsem obdržel své insignie, přijali mě starší rytíři mezi sebe podle starobylého zvyku. Obklopili mě v kruhu, hluboce se přede mnou uklonili a pak pozvedli meče, kterými mi začali slavnostně cinkat nad hlavou. Bylo to, jako by mě jejich čepele symbolicky chrá-

nily a přijímaly do svého bratrství. Následně jsem obdržel rytířské insignie: rytířský pás jako znamení čistoty a kázně, meč jako nástroj obrany a pravdy, štít coby ochranu víry, prapor s mým vlastním erbem jako znamení identity a služby, stříbrný prsten a ostruhy jako symboly věrnosti a rytířské cti.

Po skončení obřadu jsme vyšli z kostela a rytíři vytvořili slavnostní špalír. Meče zdvihli k nebi a třikrát zvolali: „Sláva!“ V tu chvíli jsem měl pocit, že nejsem jen přijat do bratrstva, ale že se zároveň něco v mém srdci završilo. Přicházeli ke mně bratři rytíři, přátelé i úplně neznámí lidé a gratulovali mi, objímali mě, sdíleli se mnou radost. Bylo to hluboce lidské i duchovní. V ten okamžik jsem věděl, že cesta, kterou jsem si zvolil, je správná.

Největší vítězství je návrat k víře

Od dětství mě oslovoval příběh rytíře Bruncvíka. Hrdiny, který šel do světa hledat slávu, bojoval s draky a vrátil se, aby bránil domov. Dnes vnímám Bruncvíka jako obraz vnitřní pouti. I já jsem se vydal do světa, hledal a bojoval, ale nakonec jsem pochopil, že největší vítězství je návrat k víře, k pravdě, k Bohu.

Po pasování, dva roky poté (čili letos) jsem přijal svátost biřmování a poprvé vědomě i Eucharistii. S vírou. S otevřeným srdcem. A v tu chvíli jsem pochopil, co znamená být rytířem – nejen nosit meč, ale žít pravdu. Sloužit. Milovat.

Když jsme po pasování vyšli z kostela a rytíři vytvořili špalír, nepamatoval jsem si, kdo odkud je. Stáli jsme tam jako bratři – já, dva rytíři z Německa, lidé z různých míst

a mluvící různými jazyky. V tu chvíli jsme nebyli Češi, Němci ani návštěvníci. Byli jsme jen lidé – spojení mečem, vírou a Boží přítomností. A možná právě to je pravý zázrak rytířství. Děkuji všem, kdo mi na té cestě stáli po boku.

Rytířský dvůr – síla cti a tradice

Rytířský dvůr je živoucí skupina historického šermu a duchovní rytířské inspirace sídlící v Holešově. Věnujeme se rekonstrukci života pozdního středověku, od šermířských vystoupení přes řemesla až po duchovní rozměr rytířského poslání.

Přijímáme nové členy! Ať už šermíře, řemeslníka, dámu, panaše nebo poutníka hledající cestu, u nás má každý místo.

Lze nás najít na Instagramu a Facebooku pod jménem Rytířský dvůr.

text: Petr Cyril Linhart Klučka z Kvasic

DĚTI JAKO DÁREK PRO PANNU MARIU UKLIDILY KAPLIČKU

Měsíc květen patří v církevním roce odedávna Panně Marii. A protože praktické dárky jsou nejlepší, rozhodli jsme se s dětmi v náboženství, že jednu květnovou vyučovací hodinu naší nebeské mamince věnujeme a půjdeme jí uklidit do kapličky na Mariánově. A děti mile překvapily. Pracovaly s takovým nadšením, že se uklidilo i to, co vůbec nebylo v plánu. Holky pořádně vygruntovaly vnitřek kapličky a kluci se odvážně vrhli na její okolí. Za chvíli bylo hotovo. Děti byly do jednoho opravdu moc šikovné a pracovitě, a proto patří velký dík každému z nich.

Z mladší skupiny to jsou Tereza Bláhová, Mareček Mitko, Kubík Ond-

ra, Nelinka Ondrová, Liliánka Pospíšilová, Julinka Reese, Elenka Škarpová, Sofinka Zavadilová a Kryštůfek Žakovský.

Ze starší skupiny pak Kája Foldyna, Tobi Kadlček, Gábi Mitková, Vilík Papež, František Škarpa a Natálka Zavadilová.

Cenu největšího pracanta získali Mareček a Kája, kteří se do práce tak zabrali, že dobrovolně pracovali obě dvě vyučovací hodiny, a taky nejmladší účastnice Tereza Mitková, která ještě do školy ani nechodí.

text: Anna Berková

SLOVO KNĚZE

Habemus papam! Radost a Naděje velikonoční doby Svatého roku – Národní pouť do Říma, nověna k Božímu Milosrdenství, poslední požehnání světu Urbi et Orbi a Velikonoční pondělí. Tuto atmosféru máme velmi živě ve svém srdci. Snad každého se uvedené chvíle velmi silně dotkly. Život i smrt, nekonečné Boží Milosrdenství pro celý svět a v posledních dnech také touha povzbudit ještě slabé a vyzvat k opravdové Naději. Celý svět se spojoval v posledních týdnech a měsících v intenzivním doprovázení a modlitbách za papeže Františka. Ve svém posledním poselství světu připomněl duchovní rozměr

Velikonoc, které nejsou pouze vzpomínkou na minulost, ale stálou výzvou k naději. „Kristovo Zmrtvýchvstání je základem naší naděje – naděje, která nezklame, protože nás posiluje a vede kupředu,“ zaznělo v závěru poselství. Papež jej zakončil výzvou světit svět Kristu, jedinému, kdo může vše proměnit a učinit novým. Smrt Svatého otce v oktávu Velikonoc, v nověně k Božímu Milosrdenství i s poselstvím o Naději, v pokračujícím Jubilejním roce je pozváním k připravenosti a opravdovému následování Boha. Nebýt překvapen, ale připraven na setkání s Ním a k tomu vést i děti, své blízké. A zároveň být i přes své

slabosti a poklesky dobrým příkladem pro ty, s nimiž žiji a ke kterým mě Pán posílá. A nebát se, že nemám dost sil, že na něco nestačím a nebo že v boji se zlem si moc nedokážu poradit... Vzpomínám si vždy na krásné povzbuzení otce arcibiskupa Jána Sokola: „Nenechajte sa znechutiť nikým, ničím ani sebou samým!“ Umět si také udělat legraci sám ze sebe, ale hlavně, vytrvat na cestě, která vede k Bohu, v útočišti, jímž je Neposkvrněné Srdce Panny Marie. Právě v tento měsíc úcty Panny Marie i krásy Stvoření, kdy vše kolem nás kvete a bují i s výhledem na uvadnutí i zánik (Žl 90,6). Pasáči z Fatimy 13. 5. 1917 stáli

uprostřed světa, které obklopovalo Pannu Marii. Tím Světlem je Ježíš Kristus. Když se dozvěděli, že „krásná Paní“ přichází z Nebe, chtěli i oni vědět, jestli do nebe půjdou také oni i jejich blízcí. Příslib byl dostačující k tomu, aby přijali povolání k obětem a utrpení, a to vše na smír za hříchy, kterými je Bůh urážen a jako prosbu za obrácení hříšníků. „Můj Bože, můj Bože, miluji Tě v Nejsvětější Svátosti“, tato slova opakovali v duchu, když z vnitřního popudu padli na kolena a uslyšeli příslib, že Boží milost je bude posilovat v jejich utrpení. Kéž je to i pro nás povzbuzení k naději

i pokračování v následování Krista – Cesty, Pravdy a Života. A jako prostředek smíme využít pokladů – 5 kamenů – Písmo Svaté, Svátost smíření, Eucharistie, Půst, modlitba svatého růžence. A kdy jindy začít než s přímlovami Kněžny máje.

Celý svět také sledoval volbu nového papeže, což pro většinu lidí je tajemství – nahlédnout díky médiím jakoby „pod pokličku“. Radujeme se, že kardinálové celkem rychle vybrali nového papeže Lva XIV. z Ameriky, který je darem pro svět. Doprovázejme ho také svými modlitbami, aby byl dobrým pastýřem, který potřebuje náš svět!

Letos poprvé jsme slavili takzvanou Malou pouť ke cti svatého Jana Nepomuckého, spolu-patrona naší farnosti (Navalis), která byla spojena s vodáky naší obce – mše svaté s průvodem do loděnice, odemykání Moravy vodníkem, žehnání řeky Moravy a přístaviště, hození svatojánského věnečku do Moravy na připomínku, že svatý Jan Nepomucký byl hozen do Vltavy z Karlova mostu. Doufáme, že z toho vznikne nová tradice naší obce Kvasice.

text: P. Pavel Vágner

MYSLIVECKÉ OKÉNKO

Okresního kola soutěže Zlatá srnčí trofej, které se konalo na střelnici Hvězda v Kroměříži, jsme se zúčastnili v sobotu 17. května. Prezentovali jsme náš myslivecký kroužek a setkali se s dalšími 44 dětmi z kroužků v rámci okresu Kroměříž.

Soutěž byla rozdělena do několika částí. Nejprve děti vyplňovaly vědomostní test, jehož rozsah se lišil podle věkové kategorie. Následovala praktická část na stanovištích, kde soutěžící poznávali lovecké psy, dřeviny, vývojová stadia srnčího paroží, popisovali jelení paroh a předváděli základní zásady první pomoci.

pořádáme Lesní zkoušky ohařů, které jsou naplánované na 26. července. Přijďte se podívat k Myslivně do Kvasic, jak takové zkoušky probíhají. Bude to tady od osmi hodin. Zkoušky loveckých psů jsou nejen tradicí, ale především nutností. Každý lovecký pes musí prokázat své schopnosti v praxi, aby mohl být nasazený při lovu či dosledu poraněné zvěře. Zkoušky zajišťují, že psi jsou dobře vycvičení, ovladatelní a připravení k etickému a bezpečnému výkonu myslivosti. Správně vycvičený pes je nenahraditelným pomocníkem každého myslivce a zároveň zárukou šetrného a humánního přístupu k přírodě.

Naše parta si opět vedla skvěle, posuďte sami:

text: Vladana a Zbyněk Trvajovi

Kategorie II (3. – 5. třída, 22 soutěžících)

- 1. místo: Libor Čech
- 8. místo: Phoebe Ferbasová
- 10. místo: Zuzana Snopková
- 15. místo: David Krmeneč

Kategorie III (6. – 9. třída, 14 soutěžících)

- 7. místo: Karel Hýža

Všichni soutěžící obdrželi pěkné ceny díky štědré podpoře partnerů akce. Vítězové kategorie II a III navíc získali možnost reprezentovat okres Kroměříž na celostátním táboře Zlaté srnčí trofeje na Křivoklátsku. Zlatou srnčí trofej ale pro nás rok nekončí.

Přijďte na Lesní zkoušky ohařů

Zároveň společně s Okresním mysliveckým spolkem Kroměříž spolu-

KOTVY UŽ ZNAJÍ REPREZENTANTY NA MISTROVSTVÍ SVĚTA DRAČÍCH LODÍ

Jaro jsme tak jako každý rok přivítali jarním úklidem. Od odpadků jsme vyčistili okolí loděnice, břehy Moravy a také zámek a jeho okolí. Sluníčko nám k tomu krásně hrálo a za odměnu jsme si letos poprvé opekli špekáčky.

V neděli 6. 4. proběhly u nás v Kvasicích testy do juniorské reprezentace dračích lodí pro rok 2025. Zúčastnili se jich mladí dračáci z Moravy. V Čechách probíhaly testy v Praze. Vybraná posádka bude Českou republiku reprezentovat na letošním Mistrovství světa dračích lodí v německém Brandenburgu. Za KOTVY Kvasice se nominovali 3 chlapci a 1 dívka.

Začátek května patřil soustředění dračí mládeže na Slapech v Častoboři. Sešli se tu děti z různých klubů z celé republiky všech věkových kategorií. Byly to čtyři dny plné sluníčka, přátelství, smíchu a poctivého tréninku. Z našeho klubu se zúčastnilo 12 dětí.

Nyní už nám nastává i závodní sezóna, a tak nebude o zážitky nouze.

Na závěr bychom rádi poděkovali dvěma skvělým lidem – Michalu Pechalovi a Michaela Navrátilové, kteří nás nenechali „ve štychu“, když nám cestou na soustředění v Častoboři prasklo kolo na vozíku s loděmi. Nejen že nám přivezli náhradu a pomohli kolo vyměnit, ale navíc nám na Slapy přivezli ještě jedno kolo náhradní. Patří jim velké „děkujeme“.

text: Katka Kahajová

ZE ŽIVOTA NA ZÁMKU

Navzdory všem aktivitám v rámci projektu „Cesta ke změně“, o kterých jsme vás informovali již v minulém čísle, nezapomínáme na volnočasové aktivity k smysluplnému využití volného času klientů na zámku. V únoru v rámci masopustu se na zámku vodil medvěd. Na Mezinárodní den žen jsme nezapomněli ani na jednu z žen, kdy jim muži v zámku popřáli s kytičkou v ruce. Tato milá pozornost by nebyla možná bez sponzorského daru uvázaných nádherných kytiček z květinářství paní Šárky Prchalové, které vykouzily úsměv na tvářích našich klientek. Patří jí za to velké poděkování. Od března jsme také obnovili spolupráci s paní Bílkovou a jejími pejsky, s kterými se v rámci canisterapie naši klienti pravidelně setkávají. Ukončili jsme zimní turnaj v šípkách „Přesná muška 2025“, kde soutěžili nejen klienti, ale také zaměstnanci domova. Beseda se zástupci Policie ČR a Besípu, vynášení Mo-

rany nebo stavění máje, to jsou aktivity, které nás provázely v měsíci dubnu. Mezi všemi těmito aktivitami klienti svůj volný čas využívají ke společnému pečení moučníků nebo přípravu utopenců, k výrobě velikonočních přání, ke společnému barvení vajíček, setí obilíček či výrobu růžiček na májku. A to zdaleka není vše, v následujících dnech čekají naše klienty další aktivity jako sportovní turnaj v kuželkách, beseda s hasiči nebo výlet na Hostýn, osazování ploch u zámku, oken zámku a v zahradě, ať již letničkami či zeleninou ve visutých záhonech. A mimo všechny tyto aktivity někteří klienti píší básně či různé myšlenky a postřehy. Jednu z básní si vám dovoluujeme představit.

Přejeme vám krásné slunečné dny plné pohody, klidu a radosti ze života.

text: Alena Novotná

SOCIÁLNÍ SLUŽBY HANÁ MÍŘÍ DO BUDOUČNOSTI

Péče, lidskost a empatie jsou základní stavební kameny sociální oblasti. Ta se dnes však nachází na zásadní křižovatce. Potřeby v sociální oblasti narůstají a sociální služby zároveň dlouhodobě čelí vážnému nedostatku personálu, ať už jde o pečovatele nebo zdravotnické pracovníky. Organizace Sociální služby Haná, příspěvková organizace, si výzvy uvědomuje a rozhodla se jim čelit odvážným způsobem: vstupem do éry inovací a chytrých technologií.

Vedení organizace sází na modernizaci poskytovaných služeb, která má dvojitý efekt – zvyšuje bezpečnost a komfort klientů a zároveň odlehčuje úkoly pracovníkům, kteří tak mohou věnovat více energie osobnímu přístupu a péči. Mezi nově zaváděné prvky patří například různé druhy asistivních technologií – chytrých pomůcek, které pomáhají s komunikací, plánováním péče nebo automatizací rutinních úkonů.

Nejde ale jen o samotná technická řešení. Sociální služby Haná vnímají inovace jako změnu přístupu – otevřenost k novým řešením, hledání efektivity a spolupráce napříč sektorem. Organizace proto zřídila novou pozici, která má za úkol chytrá řešení do praxe zavádět. V době, kdy jsou kapacity přetížené a lidské zdroje omezené, představují chytré technologie klíč k udržitelnosti a kvalitní péči do budoucna.

Tímto směrem chce organizace jít i nadále – být vzorem a aktivním aktérem proměny sociálních služeb v regionu. Inovace nejsou hrozbou, ale příležitostí, jak lépe reagovat na potřeby lidí, kteří péči opravdu potřebují.

text: tým SSL Haná

Báseň

Ty brdo, kroukni, tu tam ten, támhle exoti za plotem.
Mají všechno, co je třeba, každý den je tady chleba.

Těž taky maso bez kosti, joj to je potom radosti.

Hraju veselé písničky, pro dědečky a babičky.

Šedesát a někdy více, to jsou roky na střevice.

Jenom s tím smíchem trochu hyn, nevyplaví se endorfin.

Směje se vesměs personál, od nás by jako vánek vál.

Užíváme si důchodu, na cigára a pohodu.

Někdo bere deset kusů, jiný s jednou zavře pusou?

Často toho mívám dosti, volám po spravedlnosti.

Kvasice je naše bydlo, pozor píchá ostré šídlo.

Někdo slouží, posluhuje, jiný prstem ukazuje.

Je to tu a vlastně všude, dokud lumpů neubude.

Postavíme velkou vartu a budeme držet partu.

Vždyť radosti je nejvíce, tu tam, kde leží Kvasice,

Tu tam, kde leží Kvasice.

A. Hála, klient DZR Kvasice

DĚTEM PŘI SOKOLSKÝCH ŠIBŘINKÁCH ROZZÁŘIL OČI KLAUN BRDÍK

Sokolské dětské šibřinky jsou tradiční akcí, která se každoročně koná v Kvasicích. Událost, plná radosti, smíchu a barev, přitahuje děti i dospělé, kteří se rádi baví a užívají si karnevalové veselí. Letos se šibřinky konaly v neděli 9. března a opět přinesly nezapomenutelné zážitky.

Zakladatel Sokola Jindřich Fügner uspořádal první sokolský maskarní ples 25. února 1865. Na radu svého přítele doktora Miroslava Tyrše ho pojmenoval šibřinky. Tento termín, který znamená

v různých převlecích a maskách, od princezen a princů přes super hrdiny až po piráty.

V tombole bylo opět více než 100 cen, takže nikdo neodešel s prázdnou. Kromě klasického občerstvení, jako párek v rohlíku nebo popcornu, byly volně k dispozici perníčky a jiné dobroty z lineckého těsta. Bufet byl dobře zásobený, což zajistilo, že si každý našel něco dobrého na zakousnutí.

Letošní šibřinky byly opět vydašené, a to díky organizátorům

frašky, šašky a žerty, se rychle stal synonymem pro veselý rej masek. Od té doby se šibřinky staly oblíbenou tradicí, která přitahuje mnoho účastníků.

Hlavním programem letošních šibřinek byl klaun Brdík, který pro děti připravil soutěže a bublinovou show. Na závěr každému dítěti vytvořil dárek z balónku, což přineslo mnoho radosti. Děti přišly

a všem zúčastněným.

Dětský úsměv je ta největší odměna nejen pro pořadatele, ale hlavně pro rodiče. Děkujeme našim starším členkám, které pro děti ochotně napekly perníčky, linecké ježečky a další dobroty. Těšíme se na vás a vaše masky opět příští rok s novým programem.

text: Aleš Judas

NAROZENÍ

Michaela KOTÁSKOVÁ

LANOVÝ PARK PANENSKÉ RYBNÍKY

PLES OBCE KVASICE BYL NEZAPOMENUTELNÝ, TANČILO SE DO RÁNA

V sále kvasické Sokolovny se v sobotu 15. 3. konal II. ročník Plesu obce Kvasice. Pořadatelé si dali záležet na každém detailu výzdoby, na hosty čekaly vkusně nazdobené stoly, slavnostní sál a fotokoutek. O občerstvení se postarala obsluha penzionu Pod Kaštany.

Ples slavnostně zahájil starosta Dušan Odehnal, přivítal všechny hosty a popřál příjemnou zábavu.

O skvělou atmosféru se hned v úvodu postarali talentovaní tanečníci TK Gradace Mário Gazda a Eliška Judasová, kteří předvedli ukázký klasických tanců, slowfox, foxtrot a vídeňský valčík.

Celý večer skvěle hrála kapela Nature Therapy Ludvíka Čihánka. Díky jejich pestrému repertoáru byl parket neustále plný a na své si přišli opravdu všichni. Parket se uvolnil pouze ve chvílích vystupování Spolku elegantních dam. Program zpestřily třemi stylovými vstupy, první byl variací na nadčasový charleston, o hodinu později předvedly dobové spodní prádlo a zlatým hřebem byl jejich vstup těsně před půlnocí, kdy publikum rozdováděly kankánem.

Po půlnoci přišlo na řadu losování tomboly. Lístky byly rozděleny na slosování pro dvacet nejhodnotnějších cen, vystavených přímo pod pódiem, a lístky s přímou výhrou, která na své

výherce čekala v šatně. Zvolený systém urychlil losování, a tak nedošlo ke zbytečným prodlovám, které by narušily skvělou atmosféru, která celý večer panovala.

Veselé plesání se nakonec protáhlo až do brzkých ranních hodin a už teď se všichni těšíme na další ročník Plesu obce Kvasice. Pevně také věříme, že bude minimálně stejně úžasný jako ten letošní.

text: Alena Zapletalová

foto: Alena Zapletalová, Jana Koželová

NOVĚ SI V KNIHOVNĚ MŮŽETE PŮJČIT I AUDIOKNIHY

Naše knihovna rozšiřuje své služby a přináší svým návštěvníkům moderní novinku – audioknihy. Tato forma knihy, která je namluvena profesionálními herci nebo přímo autory, nabízí skvělý způsob, jak si užít literaturu i v každodenním shonu, ať už během cestování, domácích prací nebo při odpočinku. Nyní si je můžete zdarma vypůjčit i u nás v knihovně. Nabídka zahrnuje českou i světovou literaturu, detektivky, romány, dětské příběhy i naučné tituly. Audioknihy jsou k dispozici online prostřednictvím knihovního katalogu. V naší knihovně se v uplynulých dnech také odehrály dvě vydařené akce, které potěšily nejen dětské návštěvníky, ale i dospělé milovníky přírody a regionální historie.

Noc s Andersenem ve znamení lesa a poezie

Tradiční akce pro děti s názvem Noc s Andersenem se letos nesla v duchu lesa a kouzelné atmosféry básní Josefa Václava Sládka. Malí účastníci se ponořili do poetického světa stromů, zvířat a lesních zákoutí. Četli jsme si verše, tvořili tematické výtvarné práce, součetili a snažili se vylustit hádanky inspirované přírodou. Chtěly bychom také poděkovat našim skvělým pomocnicím, bez nichž bychom náročný, leč krásný den těžko zvládly.

Putování po Chříbech s průvodcem Pavlem Zrnou

Dalším výrazným bodem v programu knihovny byla beseda s panem Pavlem Zrnou, zkušeným chříbským průvodcem, který nás skrze své poutavé fotografie vzal na toulky po známých i méně známých koutech našich

milovaných Chříbů. Návštěvníci měli možnost obdivovat nejen krásy přírody, ale také se dozvědět mnoho zajímavostí z historie a současnosti tohoto malebného pohoří. Kapacita besedy byla naplněna do posledního místa a atmosféra v sále svědčila o velkém zájmu veřejnosti.

Těšte se na podzim

Na podzim se můžete těšit na pokračování – připravujeme další besedu s panem Zrnou, která nás zavede opět do srdce Chříbů, kde se dozvíme zajímavé informace o skalách a kamenech tohoto pohoří. Čeká nás ale také jedno velmi speciální setkání se známým a oblíbeným spisovatelem, který přijede až z Krušných hor. Ale o tom zase příště.

text: Lucie Tomašíková

Superrychlý internet bez výpadků si užijí domácnosti i v Kvasicích

Optika postupně propojuje Česko. Síť optického internetu T FIBER od T-Mobilu bude dostupná také v Kvasicích. Domácnosti tak získají přístup k nejmodernějšímu internetovému připojení s rychlostí až 1 000 Mb/s a digitální televizi s více než 160 programy.

PROČ PRÁVĚ OPTIKA?

Školní výuka, práce z domu, sledování TV nebo hraní online her. Pandemie ukázala, že drtivá většina běžného internetového připojení nezvládá plynulý chod více služeb najednou. Už i naše současné potřeby ukazují na nutnost kvalitnějšího připojení. T FIBER nabízí řešení – nejrychlejší a nejstabilnější připojení bez omezení, nezávislé na výkyvech počasí. Signál totiž vedou rychlostí světla speciální kabely z optických vláken, které jsou takřka bezúdržbové a mají životnost až 60 let. Jedná se o technologii budoucnosti, která je schopna pokrýt potřeby nejen současné, ale i budoucí generace.

Optický internet T FIBER bez problémů zvládne chod celé domácnosti. Jeho výhodou je totiž nejen maximální stabilita sítě, ale také vysoká rychlost stahování i nahrávání. Žádné „lagy“ při hraní her, žádné sekání videohovorů či televizních pořadů. Video v plné kvalitě je možné sledovat bez jakýchkoliv omezení. Navíc v poměru ceny k výkonu – v tomto případě především z hlediska jeho rychlosti a stability – dlouhodobě vychází jako bezkonkurenčně nejvýhodnější připojení na trhu.

Budování optické sítě patří k nejdůležitějším projektům T-Mobilu a připravuje infrastrukturu pro další rozvoj internetového připojení po následující desítky let. T-Mobile už dnes nabízí optický internet půl milionu domácností v ČR, a to ve více než 140 městech a obcích. Internet s rychlostí až 1 Gb/s pak poskytuje až milionu domácností.

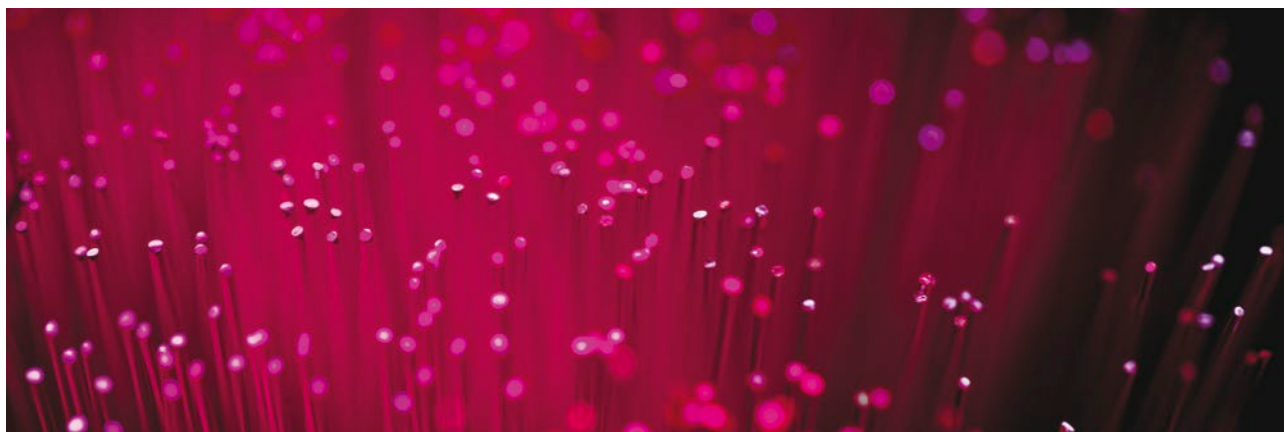
Zahájení prací na přivedení optického internetu by mělo v Kvasicích nastat v roce 2025/2026. Pokud chcete toto internetové připojení získat, případně potřebujete další informace, kontaktujte prosím co nejdříve smluvního partnera T-Mobile:

Zdeněk Červek, tel.: +420 606 738 632

e-mail: zdenek.cervek@optice.cz

www.t-mobile.cz/fiber

**Rychlost až
1 000 Mb/s**

JARO PŘIVÍTALY ČARODĚJNICE, REJ BYL U HASIČÁRNY

Hasičská zbrojnice v Kvasicích ožila ve středu 30. dubna tradiční, ale zároveň kouzelnou akcí – stavěním máje a pálením čarodějnic. Celý podvečer se nesl v duchu veselí a jarní atmosféry.

Pro děti byl připraven bohatý program, který zaujal jak nejmenší, tak i starší školáky. Děti byly rozděleny do tří věkových kategorií, myšky, kočky a sovy, a každá skupina si prošla čarodějnou koštěškolou, ve které děti musely splnit různé úkoly, aby se z nich staly opravdové malé čarodějnice a kouzelníci.

Kromě hlavního programu čekala na děti také čarodějná stezka plná překvapení a kreativní koutek, kde si mohly vyrobit vlastní kouzelné doplňky nebo namalovat čarodějnické obrázky.

Přesně v 18 hodin jsme společnými silami postavili velkou a bohatě nazdobenou májku, která se stala hrdou ozdobou prostranství před hasičárnou. A jen o hodinu později se rozhořel plamen pod čarodějnicí, která symbolicky odnesla vše zlé, co po zimě zůstalo.

Atmosféra byla po celý večer více než kouzelná, a nejen díky ohni a kostýmům. Na akci totiž dorazil rekordní počet návštěvníků, kteří si společně užili tradiční oslavu s moderním nádechem a krásným programem. Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě i samotné účasti. Už teď se těšíme na další společné akce.

text: Pavlína Tomašíková

ZÁSAHOVÝ DENÍK JEDNOTKY SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ KVASICE

březen

V průběhu měsíce března jednotka z Kvasic zasahovala u několika různých událostí.

8. března likvidovala požár louky Lubné, kde kromě požáru spolupracovala na ošetření popálené osoby. Následující den, 9. března, byla povolána k požáru trávy a pařezu v Kvasicích. Dále ve středu 19. března vytahovala utonulé zvíře z řeky Moravy, a o pár dní později, 28. března, čistila koryto potoka od naplavených větví.

duben

Duben byl neméně náročný. Hasiči se například museli 4. dubna vypořádat s planým poplachem v místní části Cihelna, kdy šlo o pálení dřevního

odpadu. 17. dubna zasahovali při požáru balíku slámy a trávy v části Nový Dvůr a 23. dubna odstraňovali bodavý hmyz ze Základní školy v Kvasicích. Na konci měsíce, 28. dubna, likvidovali požár dřeva v zahradě rodinného domu.

květen

Květen byl pro jednotku rovněž naplněn různorodými zásahy. 15. května museli hasiči řešit požár stromu, jehož dutina byla zachváčena plameny. Z bezpečnostních důvodů strom pokáceli. Další den, 16. května, odstraňovali nebezpečně nahnutý strom nad silnicí z Kvasic do Bělova. Poslední zásah proběhl 18. května, kdy jednotka odstraňovala spadlý strom blokující stejnou cestu.

HASIČI Z KVASIC ABSOLVOVALI ODBORNOU PŘÍPRAVU

Jednotka sboru dobrovolných hasičů z Kvasic se 26. dubna zúčastnila pravidelné cyklické odborné přípravy ve stanicích Hasičského záchranného sboru Zlínského kraje. Školení probíhalo na několika stanovištích, konkrétně v Holešově, Bystřici pod Hostýnem, Morkovicích a Kroměříži.

Hasiči během tréninků nacvičovali zásah do vyšších pater při požáru, včetně otevírání dveří v zakouřeném prostředí. Součástí přípravy byl také nácvik resuscitace a transportu pacienta, což patří mezi klíčové schopnosti při záchranných operacích. Důležitou částí byla rovněž práce s dýchací technikou, která je při zásazích ve ztížených podmínkách nezbytná.

Odborná příprava je jedním z mnoha kroků, jak zajistit co nejvyšší úroveň připravenosti místní jednotky na široké spektrum událostí, a potvrzuje jejich odhodlání sloužit veřejnosti s maximální profesionalitou.

text: Michal Ambruz

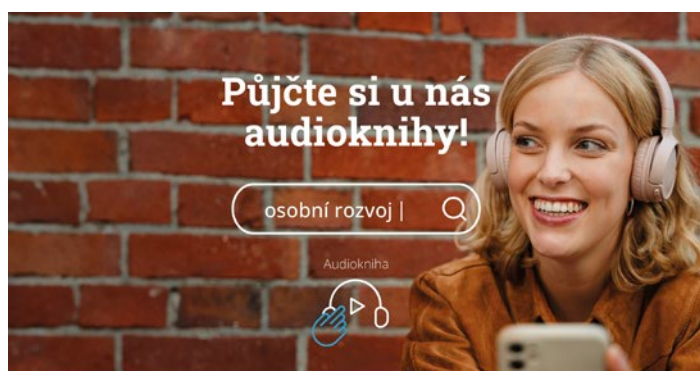

Kvasice (sokolovna)
29.6. 2025 od 18:00h

Dramatický kroužek ZŠ Kvasice
Vstupné dobrovolné

Dokonalá svatba

Jak začít?

1. Registrovat se v naší knihovně
2. Stáhněte si zdarma aplikaci **Palmknihy** pro telefony, tablety a čtečky se systémem **Android** nebo **iOS**
3. V aplikaci se **registrovat stejným e-mailem**, kterým jste registrovaní v knihovně

Jak si audioknihy vypůjčit?

4. Přihlaste se do **on-line katalogu** knihovny
5. Klikněte na tlačítko „Půjčit audioknihy“ u vámi vybraného titulu

Kde svou audioknihku najdete?

6. Po vypůjčení naleznete knihu v aplikaci **Palmknihy** v sekci „**Moje audioknihy**“ (za 31 dní se eVypůjčka sama vrátí)

Potřebujete poradit? Více o aplikaci najdete na www.palmknihy.cz/aplikace
Nebo se ozvěte na knihovny@palmknihy.cz

PLÁN KULTURNÍCH AKCÍ KULTURNÍ KOMISE KVASICE

16. 8. - 17. 8. Kvasická pouť

program

sobota 16. 8.

cimbálová muzika
Oskoruša
Hazard Zlín bluegrass
Malování na obličej

neděle 17. 8.

Jazzbook Zlín
Vlčnovjanka
Pepa Safari – workshop
a žonglérské vystoupení

další akce

20. 8. - 23. 8. Toulavý biograf
27. 9. Den přírody
12. 10. Drakiáda
31. 10. Divadlo Haleny – Dabing Street

ÚMRTÍ

Únor 2025

Filomena Hopanová
Miroslav Heidrich
Miroslav Melichárek
Oldřiška Ambrožová

Duben 2025

Marie Kuncová

Kvasické noviny, vychází 4x ročně. Periodický tisk územního samosprávného celku. Datum vydání 20. 6. 2025.

Vydavatel a místo vydání: Obec Kvasice, A. Dohnala 18, 768 21 Kvasice. IČO: 00287385. DIČ: CZ00287385. Náklad 530 ks.

Copywriter a editor: Jana Hlavínková. **Grafika a DTP:** Monika Válková. **Jazyková korektura:** Mgr. Jana Buksová. **Tisk:** Tiskárna KATOS, s. r. o.

Evidenční číslo zpravodaje: MK ČR E 14182.